

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

АРХІТЕКТУРНИЙ

(факультет)

МІСТОБУДУВАННЯ

(назва випускової кафедри)

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
НА ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА

на тему:

«Музей трипільської культури у м. Ржищеві Київської області»

Григорчук Катерина Олексіївна
(прізвище, ім'я та по батькові здобувача повністю)

Київ 2025 р.

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ**

АРХІТЕКТУРНИЙ

_____
(факультет)

МІСТОБУДУВАННЯ

_____
(назва випускової кафедри)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри містобудування
д. арх., проф. _____ Н.М. Шебек
“18 “ червня 2025 року

**ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
НА ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА**

Музей трипільської культури у м. Ржищеві Київської області

(назва)

Виконала Григорчук Катерина Олексіївна
(прізвище, ім'я та по батькові повністю)

191 – Архітектура та містобудування

(Спеціальність)

«Архітектура та містобудування»

(Освітня програма)

Групи АРХ-21-1Б

Керівники: Сєдак О. І.

(прізвище, ініціали)

Проф., канд. арх.

(ступінь, вчене звання)

Ідентичність підтверджую

Київ 2025 р.

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ**

Факультет: Архітектурний
 Випускова кафедра: Містобудування
 Освітній ступінь: Бакалавр
 Спеціальність: 191 – Архітектура та містобудування
 Освітня програма: Архітектура та містобудування

ЗАТВЕРДЖУЮ
 Декан архітектурного факультету

„___” _____ 2025 року

**З А В Д А Н Н Я
 ДО ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
 ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА**

Григорчук Катерина Олексіївна

(прізвище, ім'я та по батькові студента)

1. Тема роботи

Музей трипільської культури у м. Ржищеві Київської області

затверджена наказом ректора КНУБА № 87/19/25 від «24» 04 2025 року

2. Керівники Седак Олександр Ігорович, проф., канд. наук

(прізвище, ім'я та по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

3. Строк подання здобувачем роботи до захисту 20.06.2025 р.

4. Зміст пояснювальної записки:

1. Завдання на проектування;
2. Аналіз вітчизняного та світового досвіду;
3. Містобудівне обґрунтування;
4. Архітектурно-планувальне рішення;
5. Дизайн інтер'єру;
6. Конструктивне рішення;
7. Інженерне обладнання;
8. Охорона праці та навколишнього середовища;

Список використаних джерел;

Додатки

5. Графічний матеріал за розділами:

Р. 1. Ситуаційний план, топооснова ділянки

Р. 2. Ілюстрації аналогів

Р. 3. Ситуаційний план М 1:2000, генеральний план М 1:500, перспективне зображення ділянки з об'єктом проектування в містобудівному контексті з висоти пташиного польоту

Р. 4. Плани поверхів М 1:100 / М 1:200, фасади М 1:100, повздовжній та поперечний розрізи М 1:200, перспективне зображення будівлі з точки зору людини

Р. 5. Плани підлоги і стелі М 1:100, розгортки стін М 1:100 , , перспективне зображення інтер'єру характерного приміщення з точки зору людини

Р. 6. Конструктивний розріз по зовнішній стіні М 1:15

6. Календарний план виконання роботи:

Види робіт та їх зміст	Дата виконання
Розділ 1.	24.02.2025
Розділ 2.	06.03.2025
Розділ 3.	03.04.2025
Розділ 4.	08.05.2025
Розділ 5.	29.05.2025
Розділи 6-8.	02.06.2025
Остаточне оформлення роботи	05.06.2025
Направлення роботи для перевірки на плагіат	09.06.2025
Попередній захист роботи на випусковій кафедрі	18.06.2025
Направлення роботи на рецензування	19.06.2025
Передача матеріалів роботи на кафедру	20.06.2025
Захист роботи	23.06.2025

7. Консультанти розділів кваліфікаційної випускної роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис	
		завдання видав	завдання прийняв
1			
2			
3	Лисюк Г.Г., доцент		
4			
5			
6			
7			
8			

8. Дата видачі завдання 17.02.2025 р.

Зав. кафедри

_____

(підпис)

Шебек Н.М.

(прізвище та ініціали)

Керівник

_____

(підпис)

Седак О. І.

(прізвище та ініціали)

Здобувач

_____

(підпис)

Григорчук К. О.

(прізвище та ініціали)

РЕЗЮМЕ (SUMMARY)		Григорчук К. О. (Hryhorchuk Kateryna)	
<i>до кваліфікаційної випускної роботи здобувача:</i>		<i>(ПІБ здобувача українською та англійською)</i>	
ЗВО	Київський національний університет будівництва і архітектури		
<i>Тема (українською та англійською)</i>	Музей трипільської культури у м. Ржищеві Київської області Museum of Trypillia culture in Rzhyshchiv, Kyiv region		
<i>Освітній ступінь</i>	Бакалавр		
<i>Факультет</i>	Архітектурний		
<i>Випускова кафедра</i>	Містобудування		
<i>Спеціальність</i>	191 «Архітектура та містобудування»		
<i>Освітня програма</i>	Архітектура та містобудування		
<i>Керівники</i>	Проф., канд. арх. Седак О.І.		
<i>Обсяг роботи:</i>	<i>пояснювальна записка, с.</i>	<i>розділів</i>	<i>креслень формату А1</i>
	63	8	6
<i>Розділ 1. Завдання на проектування</i>	Сформульовано основну ідею, мету та завдання бакалаврської дипломної роботи. Визначено склад проекту, його структуру та перелік додаткових		
<i>Розділ 2. Аналіз вітчизняного та світового досвіду</i>	Досліджено вітчизняні та зарубіжні аналоги з подібною просторовою організацією до проєктованого музею. Визначено характерні особливості кожного об'єкта і подано візуальні матеріали для їх ілюстрації.		
<i>Розділ 3 Містобудівне обґрунтування</i>	Викладено основну інформацію про ділянку забудови та навколишню територію. Описано її історичну цінність та існуючий стан. Визначено основні напрями просторового формування ділянки.		
<i>Розділ 4. Архітектурно-планувальне рішення</i>	Обґрунтовано архітектурно-планувальні рішення з урахуванням концепції. Розкрито функціональну структуру та просторові зв'язки між елементами будівлі.		
<i>Розділ 5. Дизайн інтер'єру</i>	Описано вирішення дизайну в атріумному просторі музею. Підбрано матеріали, елементи освітлення та умеблювання.		
<i>Розділ 6. Конструктивне рішення</i>	Здійснено вибір конструктивної системи та будівельних елементів відповідно до архітектурно-просторового вирішення об'єкта.		
<i>Розділ 7. Інженерне обладнання</i>	Підбрано інженерне обладнання водопостачання, каналізації, освітлення, вентиляції, відповідно до вимог функціонування споруди та умов ділянки.		
<i>Розділ 8. Охорона праці та навколишнього середовища</i>	Передбачено заходи раціонального використання ресурсів. Розроблено схеми під'їзду пожежно-рятувальної техніки та евакуаційні маршрути для працівників і відвідувачів.		
<i>Висновки по роботі:</i>	Розроблено комплексне архітектурне вирішення музею трипільської культури, що враховує історичний контекст, функціональні потреби та особливості місцевості. Визначено раціональну планувальну структуру, конструктивні та художньо-просторові рішення. Продемонстровано внутрішню організацію простору через атріумну композицію.		
Ключові слова: громадська будівля, музей, архітектура.			
Keywords: public building, museum, architecture			

Здобувач: _____ /Григорчук К. О./
(підпис) (прізвище та ініціали)

Керівник: _____ /Седак О. І./
(підпис) (прізвище та ініціали)

“ ___ ” _____ 2025

ЗМІСТ

1. Завдання на проектування	7
2. Аналіз вітчизняного та світового досвіду	12
3. Містобудівне обґрунтування	23
3.1. Історична довідка по території забудови	23
3.2. Містобудівна ситуація	25
3.3. Опис генерального плану	28
3.3.1. Функціональне зонування території	28
3.3.2. Рух пішоходів і транспорту	30
3.3.3. Техніко-економічні показники генерального плану.....	32
4. Архітектурно-планувальне рішення	33
5. Дизайн інтер'єру.....	40
6. Конструктивне рішення	47
7. Інженерне обладнання	51
7.1. Теплогазопостачання і вентиляція	51
7.2. Водопостачання, водовідведення і опалення	52
8. Охорона праці та навколишнього середовища	53
Список використаних джерел	56
Додатки:	57
• Усі креслення проекту	57
• Довідка про перевірку роботи на плагіат	63

1. ЗАВДАННЯ НА ПРОЄКТУВАННЯ

«ЗАТВЕРДЖЕНО»
на засіданні кафедри
містобудування
зав. каф., д. арх., професор
Шебек Н. М. _____

Студент Григорчук Катерина Олексіївна _____

Група Арх 21-1Б _____

Керівник Седак Олександр Ігорович, Лисюк Геннадій Григорович _____

Тема дипломної роботи Музей трипільської культури у м. Ржищеві
Київської області

1. Вихідні матеріали (назвати ДБНи, проектні та інші матеріали, що мають бути використані під час роботи над проєктом)
  - 1) ДБН Б. 2.2-12:2019 Планування та забудова територій.
  - 2) ДБН В. 2.2-9:2018 Громадські будівлі та споруди.
  - 3) ДБН В. 2.2-40:2018 Інклюзивність будівель і споруд
  - 4) ДБН В. 2.3-5:2018 Вулиці та дороги населених пунктів
  - 5) ДБН В. 2.5-23:2010 Інженерне обладнання будівель і споруд
2. Ситуаційний план (рис.1.1)
3. Топооснова ділянки (рис.1.2)
4. Склад та площі приміщень функціональних груп:

№ п/п	Найменування приміщень	Площа, м. кв.	Кількість
Вхідна група			
1.	Тамбур	12	
2.	Хол-вестибюль	140	
3.	Сувенірна крамниця	6	
4.	Пост охорони	5,5	
5.	Каса-інформаційна стійка	4,5	
6.	Експурсійне бюро	4,5	
7.	Гардероб	14	
8.	С/в жіночий	8	
9.	С/в чоловічий	6	
10.	С/в для людей з інвалідністю	6	
	Всього	206,5	
Приміщення кафетерію			
11.	Зала кафе для відвідувачів	110	
12.	Мийна посуду	6	

13.	Комора чистого посуду	5	
14.	Роздаточна	7	
15.	Кухня	14	
16.	Підсобне приміщення	2	
17.	Холодильна камера	6,5	
18.	Кімната персоналу з душевою	15	
19.	Склад	14	
20.	Тамбур для персоналу	3	
	Всього	182,5	
Адміністративні приміщення			
21.	Кабінет директора	16	
22.	Канцелярія	8	
23.	Відділ кадрів	10	
24.	Бухгалтерія	11,5	
25.	Спільний с/в для працівників	8,5	
26.	Науковий відділ	18	
27.	Методичний кабінет	16	
28.	Заступник директора з адміністративних питань	18	
29.	Заступник директора з наукових питань	18	
30.	Освітньо-просвітницький відділ	18	
31.	Тамбур для персоналу	3	2
	Всього	148	
Експозиційні приміщення			
32.	Основна експозиція «Походження та історія Трипільської культури»	307	
33.	Основна експозиція «Побут та ремесла трипільців»	380	
34.	Основна експозиція «Символіка та духовний світ трипільців»	270	
35.	Зала тимчасових експозицій	305	
36.	Інтерактивна експозиція	100	
37.	Приміщення для майстер-класів	110	
38.	Атріум	310	
39.	Лекторій	160	
40.	Медіатека	50	
41.	Проекційна	8	
42.	Приміщення при естраді	5	2
43.	Тамбур для відвідувачів (вихід до відкритої експозиції)	27	
44.	Сувенірна крамниця	9	
45.	Суміщений с/в для відвідувачів	20	
	Всього	2061	
Освітньо-культурні приміщення			

46.	Бібліотека	50	
47.	Читальна зала	60	
	Всього	110	
Приміщення лабораторій та майстерень			
48.	Археологічна майстерня	35	
49.	Реставраційна майстерня	35	
50.	Кабінет завідуючого фондосховищами	8	
51.	Суміщений с/в для персоналу	3	2
52.	Фондосховище	135	
53.	Науково-експериментальна база	120	
54.	Приймальня експонатів з ізолятором	20	
55.	Фотолабораторія	20	
56.	Тамбур	3	
	Всього	429	
Укриття			
57.	Укриття	540	
58.	Суміщений с/в	3	2
	Всього	546	
	Загальна площа приміщень	3683	

5. Склад проектних матеріалів:

- Креслення та масштаби їх розробки:
  - ситуаційний план М 1:2000;
  - генеральний план М 1:500;
  - плани поверхів М 1:100 / М 1:200;
  - фасади М 1:100;
  - повздовжній та поперечний розрізи М 1:200;
  - перспективне зображення будівлі;
  - конструктивний розріз по зовнішній стіні М 1:15;
  - інтер'єр характерного приміщення:
    - розгортки стін М 1:100;
    - план підлоги з розстановкою обладнання М 1:100;
    - план стелі з розстановкою світильників М 1:100;
    - перспектива;
- Презентація дипломного проекту;
- Відео-презентація (фільм-обліт ділянки з будівлею);

- Пояснювальна записка.

Здобувач

_____

(підпис)

Керівник

_____

(підпис)

Григорчук К. О.

_____

(прізвище та ініціали)

Сєдак О. І.

_____

(прізвище та ініціали)

Рис. 1.1. Ситуаційний план [1]

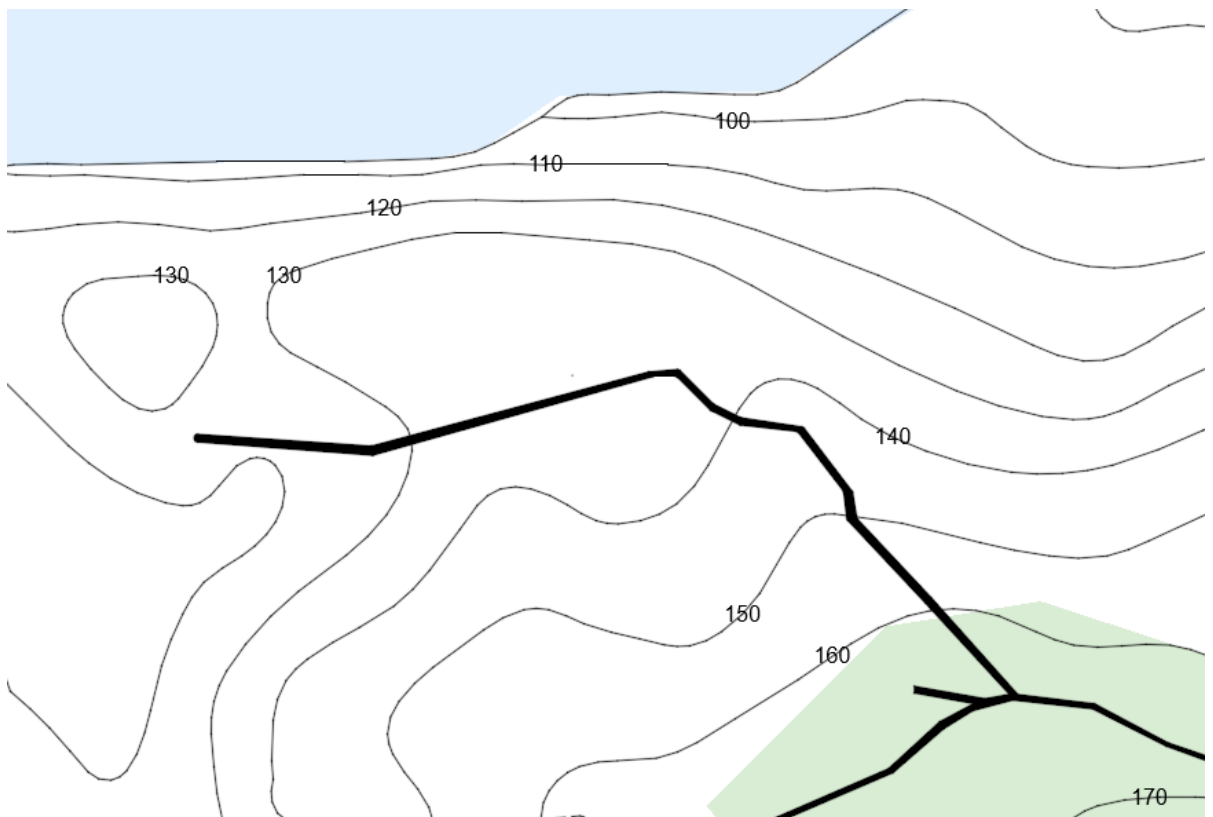

Рис. 1.2. Топооснова ділянки

2. АНАЛІЗ ВІТЧИЗНЯНОГО ТА СВІТОВОГО ДОСВІДУ

Збереження та популяризація культурної спадщини є одним із пріоритетів гуманітарної політики України. В цьому контексті створення Музею трипільської культури в місті Ржищеві Київської області є актуальним та обґрунтованим кроком, спрямованим на збереження унікальної археологічної та історико-культурної спадщини України.

Трипільська культура (бл. VI–III тис. до н.е.) — одна з найдавніших землеробських цивілізацій Європи, яка вирізнялася високим рівнем розвитку суспільної організації, містобудівної структури, гончарного виробництва, декоративно-ужиткового мистецтва та світоглядної символіки. Її дослідження мають не лише наукове, але й культурно-освітнє значення. Створення спеціалізованого музею дозволить забезпечити належне зберігання та експонування артефактів, знайдених під час археологічних розкопок, а також посилити роль культурної спадщини у формуванні національної ідентичності.

Місто Ржищів, розташоване на мальовничих пагорбах над Дніпром, має безпосередній зв'язок із трипільською культурою. На території Ржищівського району виявлено декілька значущих трипільських поселень, що підтверджено археологічними дослідженнями. Завдяки зручному географічному розташуванню неподалік Києва, а також наявності об'єктів культурної інфраструктури (археолого-краєзнавчий музей, тематичний парк трипільської культури), Ржищів має значний потенціал для створення комплексного культурно-освітнього осередку. Рельєфні особливості місцевості, зокрема пагорби над річкою, формують природно сприятливе середовище для розміщення експозиційного та туристичного комплексу з панорамним оглядом, що відповідає принципам інтеграції архітектури в ландшафт.

У контексті зростаючого інтересу до внутрішнього туризму, особливо на тлі соціально-політичних викликів та переосмислення національної ідентичності, музей трипільської культури може відігравати роль освітнього, наукового та культурного центру. Він стане осередком для науковців, студентів,

школярів і туристів, сприяючи проведенню досліджень, публічних лекцій, освітніх програм і культурних заходів.

Мета проекту – архітектурно-планувальне вирішення сучасного музею, який присвячений трипільській культурі у місті Ржищеві і поєднує функції збереження, демонстрації та популяризації історико-культурної спадщини, сприяє розвитку культурно-туристичного потенціалу регіону.

Об’єкт дослідження – архітектурно-планувальна структура музею як об’єкта культурного призначення.

Предмет дослідження – принципи формування архітектурної концепції музею трипільської культури з урахуванням історико-культурного контексту, функціональних вимог та ландшафтних особливостей території.

Музей Соломона Гуггенхайма (Guggenheim Museum)/ Frank Lloyd Wright

Музей, спроектований Френком Ллойдом Райтом, який вирізняється концепцією безперервного руху, втіленого у формі спіралеподібного пандуса, що огортає центральний атриум. [2].

Рис. 2.1. Зовнішній вигляд [2]

У такому планувальному рішенні простір не ділиться на ізолювані зали, а натомість вибудовується як єдина експозиційна стрічка, де перехід між тематичними блоками відбувається природно, у процесі руху. Атмосфера цілісності підкреслюється тим, що центральна частина будівлі — атриум з природним освітленням — слугує постійною просторовою і світловою домінантою, яка з'єднує всі рівні. Відвідувач пересувається вздовж пандуса, поступово занурюючись у наратив виставки. [2].

Рис. 2.2. Фрагмент інтер'єру. Атриум [2]

Таке рішення забезпечує глибоке емоційне залучення: переміщення простором інтерпретується не лише як фізичний рух, але і як метафоричне занурення у час, у досвід минулого, або навпаки — як підйом до світла, знання, переосмислення. Архітектурна форма виступає носієм смислів, де пластика простору, освітлення та ритм маршруту доповнюють зміст експозиції. [2].

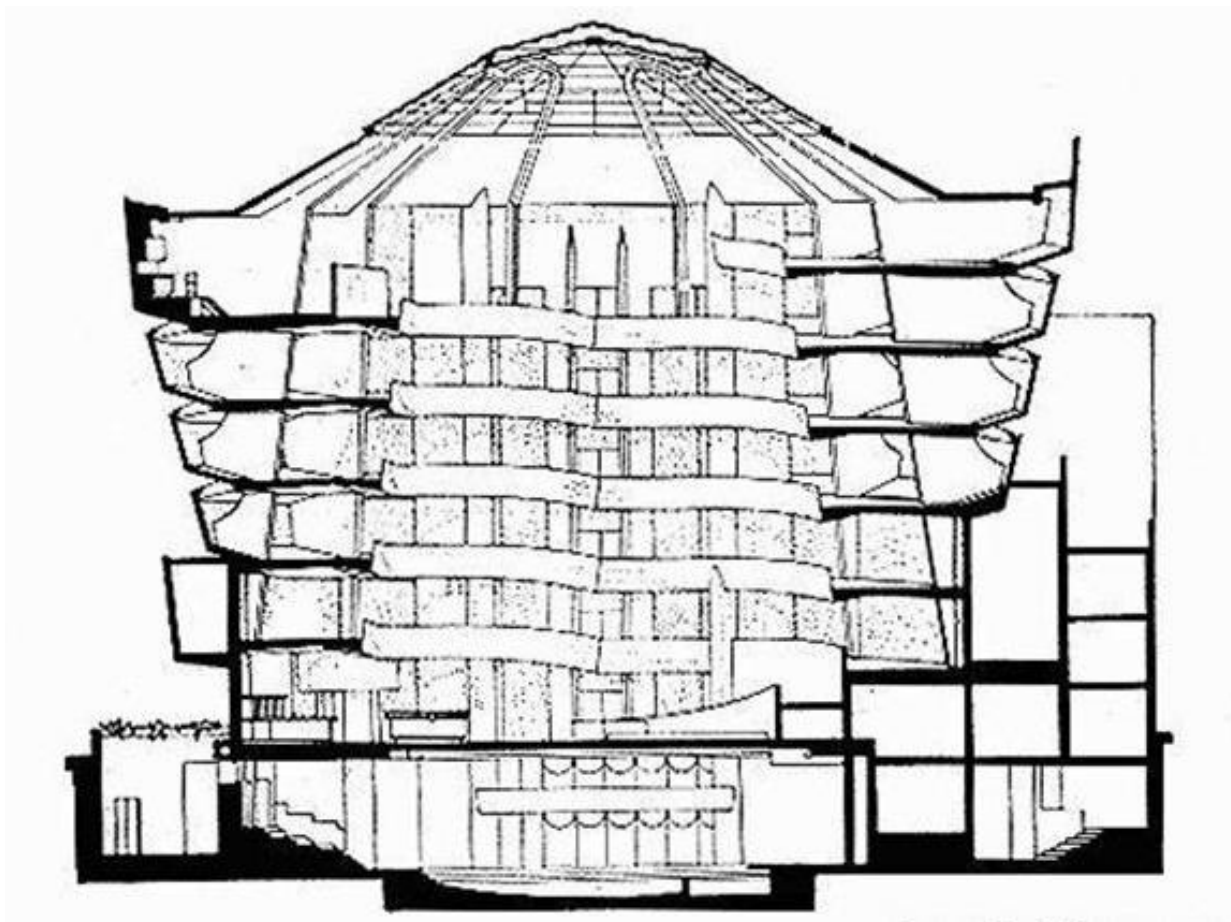

Рис. 2.3. Розріз [2]

На розрізі чітко видно просторову логіку, що формує контрольований рух глядача, візуальний зв'язок між рівнями та зонування, при якому маршрут набуває символічної глибини. Простір з такою конфігурацією не лише посилює інтуїтивну орієнтацію, але й відповідає вимогам інклюзивного середовища.

Таким чином, архітектурні засоби — форма, напрямок руху, джерела освітлення — використовуються не лише з функціональною метою, але і як інструменти для побудови наративу, що посилює сприйняття експозиційного простору як цілісного культурного переживання.

Музей-ательє Адельмара Піге (Musée Atelier Audemars Piguet)/ Bjarke Ingels Group (BIG)

Одним із прикладів сучасного підходу до проектування музейного простору, який гармонійно поєднує символізм, ландшафтну інтеграцію та функціональність, є музей, реалізований архітектурною студією Bjarke Ingels Group (BIG). Його ключовою особливістю стала спіралеподібна форма, що ніби

виринає з-під землі, продовжуючи рельєф і водночас формуючи експозиційний маршрут. [3].

Рис. 2.4. Загальний вигляд [3]

Музейна споруда проектувалась із максимальним урахуванням навколишнього ландшафту. Архітектура буквально «вростає» в схил, використовуючи природні відмітки рельєфу як основу для формування похилих підлог. Завдяки цьому кожен ухил внутрішнього простору відповідає висотним відміткам ділянки, забезпечуючи природний маршрут руху без потреби в штучних перепадах рівнів. Це відповідає сучасним принципам ландшафтно-чутливого проектування та інтеграції архітектури у природне середовище.

Використання озелених експлуатованих покрівель дозволило досягти подвійного ефекту: з одного боку — візуальна ненав'язливість будівлі в ландшафті, з іншого — реалізація принципів екологічно орієнтованого проектування. Такий підхід сприяє зниженню теплового навантаження, покращенню мікроклімату, а також створенню додаткових пішохідних маршрутів на даху. [3].

Рис. 2.5. Загальний вигляд. Зелений дах. [3]

Будівля музею є архітектурним доповненням до історичного об'єкта, що додає особливого значення формальному вирішенню. Спіралеподібна форма натякає на пружину годинникового механізму — алюзію на діяльність годинникаря, якій присвячена експозиція. Така морфологія підсилює тематику виставки, створюючи візуальну метафору часу та механіки. Рух відвідувача простором організований за круговою логікою — маршрут послідовно веде через усі експозиційні блоки. [3].

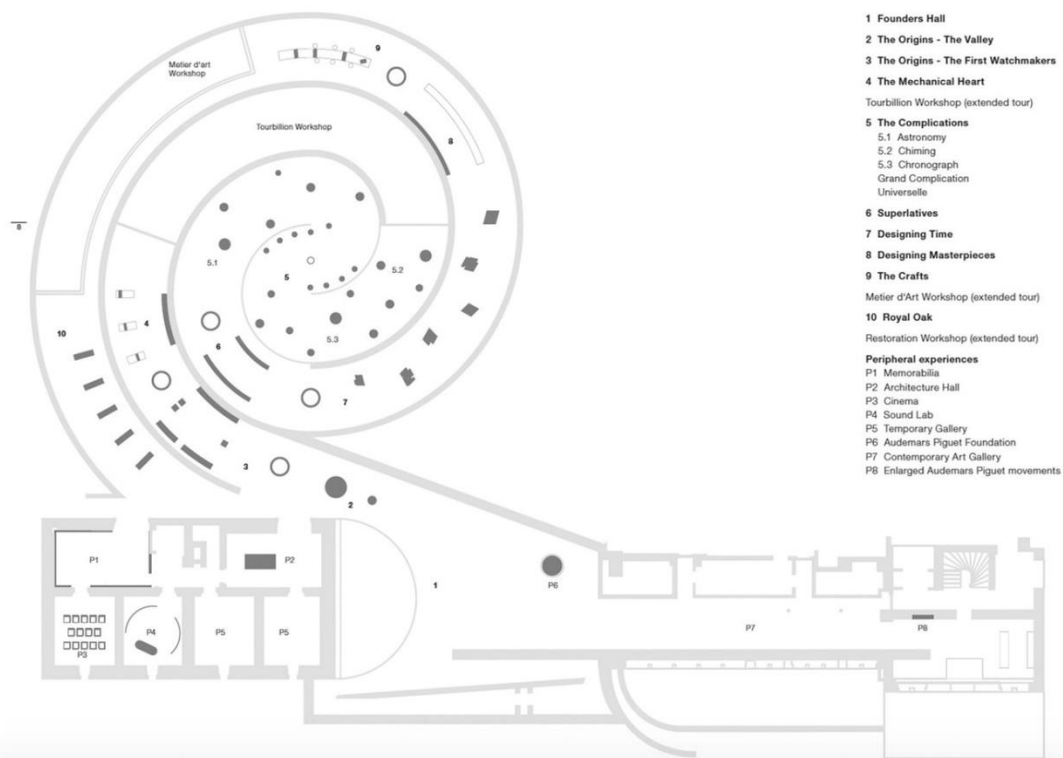

Рис. 2.6. План першого поверху [3]

На плані чітко читається як спіралеподібна траєкторія, так і чіткий поділ експозицій на окремі тематичні зони. Незважаючи на безперервність маршруту, самі експозиції мають структурований поділ, що дає змогу організувати наратив із логічними паузами та зміною тематики. Такий баланс між просторовою єдністю та змістовною структурованістю відповідає сучасним тенденціям у музейному проектуванні, де особливу увагу приділено досвіду відвідувача, орієнтації, сприйняттю простору та темпоритму перегляду. [3].

Таким чином, архітектурне рішення втілює декілька важливих принципів: контекстуальність, символізм форми, екологічність, функціональна логіка та просторовий наратив.

**Музей Ганса Крістіана Андерсена (H.C. Andersen Hus Museum)/
Kengo Kuma & Associates**

Рис. 2.7. Загальний вигляд [4]

Музей є зразком делікатної інтеграції архітектури у ландшафт з одночасною побудовою глибокої метафоричної просторової структури. Загальна площа музею становить приблизно 5600 м², при цьому близько двох третин

об'єму розташовано під землею, що дозволило створити ненав'язливу, занурену в ландшафт форму, яка органічно вписується у навколишнє середовище. [4]

Просторове рішення формує єдину композицію з ландшафтною ділянкою площею понад 7000 м², яка плавно перетікає у дахові поверхні та частини інтер'єру. Застосовано озеленені покрівлі та натуральні матеріали фасадів, що не лише сприяють візуальному злиттю з природою, а й забезпечують оптимальні показники енергозбереження та мікроклімату. [4]

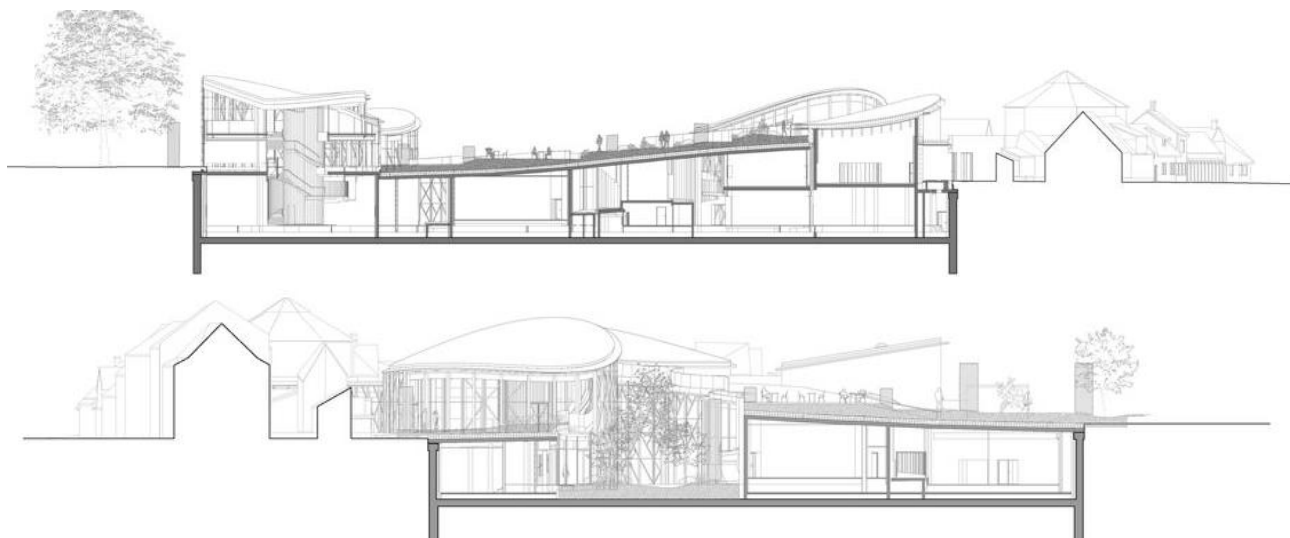

Рис. 2.8. Розрізи [4]

Особливу роль у формуванні враження відіграє організація підземного простору, який навмисно залишено в більш затемненому, камерному стані, що створює ефект таємничості та прихованості — відповідно до тематики казок Андерсена. Поступове занурення в простір музею можна трактувати як метафору подорожі в уявне, казкове, що виводить за межі буденного сприйняття простору. Цей ефект підсилюється завдяки петлеподібному експозиційному маршруту, який забезпечує плавний, безперервний перехід між виставковими залами.

Циркуляція відвідувачів організована так, аби створювати послідовний наратив, але без чітко вираженого початку чи кінця — що відповідає природі казки як відкритого, інтерпретованого оповідання. Простір не диктує напрям, а делікатно веде, залишаючи можливість індивідуального ритму сприйняття. Такий підхід відповідає принципам «архітектури вражень», що формує не стільки функціональне середовище, скільки емоційний досвід взаємодії з ним. [4]

Рис. 2.9. Фрагменти інтер'єру [4]

Інтер'єри музею поєднують інтимність підземного простору з відкритістю природного освітлення, яке проникає через стратегічно розташовані світлові прорізи. Цей баланс дозволяє формувати атмосферу занурення без втрати орієнтації, що особливо важливо в музейному середовищі. Візуальні переходи, контраст освітлення та тактильна якість матеріалів працюють на створення багаторівневої естетичної структури, де архітектура стає частиною наративу. [4]

Музей голодомору/ТОВ «Проектні системи ЛТД» (Київ, Україна) та «Nizio Design International» (Варшава, Польща)

Рис. 2.10. Загальний вигляд [5]

Архітектурне вирішення будівлі демонструє глибоку повагу до навколишнього природного середовища, а також інтелектуальне опрацювання концепції занурення. Основна частина музею розміщена під землею, що дозволяє мінімізувати візуальний вплив споруди на природний ландшафт і водночас створити відчуття просторової інтроспекції — переходу з реального середовища у внутрішній, експозиційний світ. [5]

Рис. 2.11. Фасад [5]

Будівля розташована на мальовничих дніпровських пагорбах, і її архітектура формує просторову відповідь на топографію: об'єм не домінує, а «виростає» з ґрунту, створюючи відчуття належності до місця. Таке планувальне рішення не лише естетично збагачує територію, а й відповідає історичному та контекстуальному характеру ділянки.

Форма споруди носить глибоко символічне навантаження: архітектурний силует постає як вихід назовні — проблиск правди, що довгий час була прихована під пластами історії. Композиційний акцент на вхідній частині — відкритий розріз у масі пагорба — виконує функцію метафоричного порталу, крізь який відвідувачі фізично і сенсорно «занурюються» в історичне минуле. Такий архітектурний прийом транслює ідею археологічного дослідження, де істина — не на поверхні, а прихована в глибинах, до яких треба дістатися через простір, експозицію і власне осмислення. [5]

Функціонально будівля має два наскрізних входи, що дозволяє організувати логічну маршрутну систему та забезпечити гнучкий рух

відвідувачів — як по кільцю, так і за лінійною схемою. Це підвищує зручність орієнтації всередині музею, дозволяє реалізувати різні сценарії відвідування. [5]

Висновки про сучасні тенденції проєктування цього різновиду об'єктів.

У сучасному музейному проєктуванні спостерігається тенденція до інтеграції будівель у природне або історичне середовище. Архітектура музеїв дедалі частіше враховує контекст місцевості, її рельєф, ландшафтні особливості, що сприяє формуванню цілісного просторового рішення. Такий підхід відповідає принципам сталого розвитку, екологічності та дбайливого ставлення до довкілля.

Форма будівлі та архітектурно-планувальні рішення мають підкреслювати тематику музею. Архітектура не лише виконує функціональну роль, а й бере участь у формуванні музейної наративності. Просторова організація виставкових залів, логіка переміщення між ними та візуальні акценти повинні відповідати змісту експозицій і сприяти кращому сприйняттю матеріалу.

Також важливими є принципи інклюзивності та адаптивності: сучасний музей має бути доступним для всіх категорій відвідувачів та гнучким у використанні. Застосування цифрових технологій, мультимедійних елементів і трансформованих просторів дозволяє розширити функціональність музейної будівлі та зробити її більш ефективною у змінних умовах.

Таким чином, сучасні музеї проєктуються як комплексні об'єкти, в яких архітектура є складовою частиною експозиції, а не лише технічною оболонкою.

3. МІСТОБУДІВНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ

3.1. Історична довідка по територію забудови

Місто Ржищів, розташоване на правому березі Дніпра в межах сучасної Київської області, має глибоке історичне коріння, яке охоплює періоди від епохи Трипільської культури до доби Київської Русі та пізніших історичних етапів. Ця територія є важливим археологічним та історичним осередком, що зберігає значний пласт культурної спадщини України.

Перша письмова згадка про поселення на місці сучасного Ржищєва датується 1151 роком у літописних джерелах, де місто фігурує під назвою Івангород. У цей період воно виконувало важливу оборонну функцію, контролюючи стратегічно вигідне положення на Дніпровському торговому шляху. Пізніше, протягом середньовіччя, місто розвивалося як важливий ремісничо-торговий осередок регіону. [6]

Ділянка, обрана для розміщення музею, розташована у межах історичної місцевості Іван-гора, що отримала свою назву від давньої назви міста — Івангород. У 1960–1980-х роках тут проводились археологічні дослідження, внаслідок яких були виявлені залишки укріплень, що вірогідно належали давньоруському городищу. Зокрема, було зафіксовано фрагменти фундаментів фортифікаційних споруд, а також знайдено артефакти військового та побутового призначення — знаряддя, керамічні вироби, прикраси, які датуються XII–XIII століттями. Ці матеріали свідчать про стратегічне значення Іван-гори як оборонного та торгового вузла на підступах до Києва, зокрема як частини відомого шляху "із варяг у греки". [6]

Околиці Ржищєва також мають важливе значення для вивчення епохи енеоліту, зокрема Трипільської культури. У 1901 році видатний археолог Вікентій Хвойка здійснив одні з перших розкопок у цьому регіоні, виявивши поселення трипільців у районі між Ржищєвом та сучасним селом Б. Щучинка. На початку XXI століття археологічні дослідження було продовжено під керівництвом таких фахівців, як Сергій Рижов та Михайло Відейко. Внаслідок новітніх розвідок було відкрито вісім поселень трипільської культури, одне з

яких розташоване безпосередньо в історичному центрі Ржищева — поблизу Свято-Троїцького храму. [7]

Окрім археологічної спадщини, Ржищів приваблює своїм туристичним потенціалом. Його природні об'єкти, такі як Ржищівські пагорби та мальовничі береги Дніпра, роблять його цікавим місцем для відвідувачів. Щорічний фестиваль "Ржищівський пленер" збирає митців та любителів культури з різних куточків країни.

Рис. 3.1.1. Скульптури на Іван-горі [8]

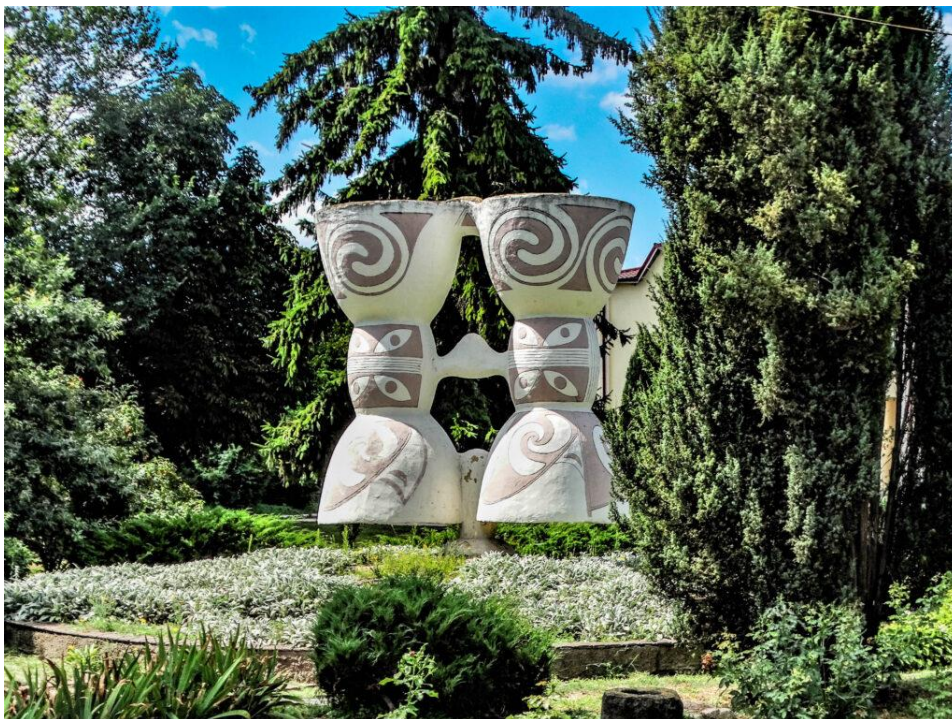

Рис. 3.1.2. Сквер трипільської культури [7]

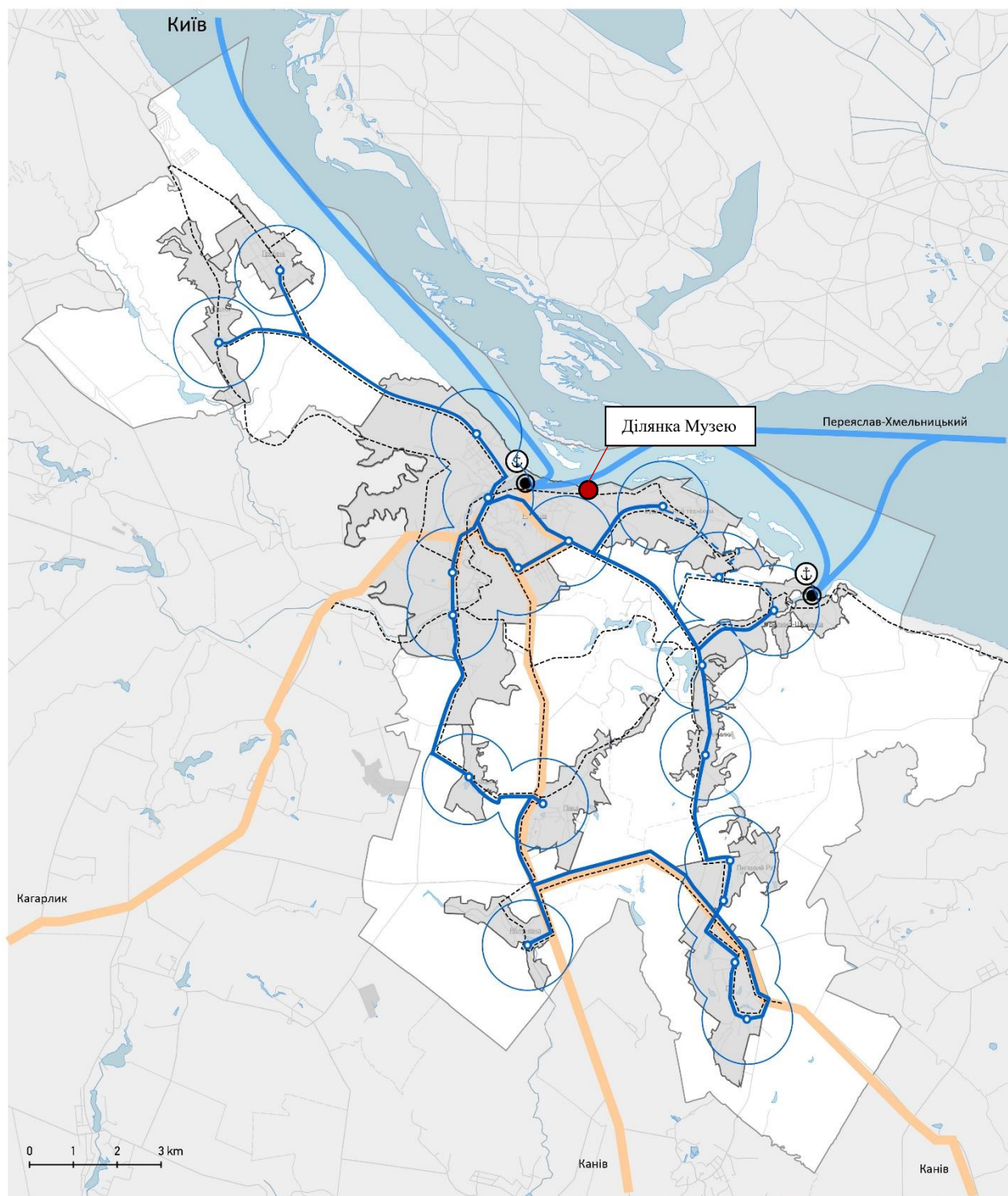
3.2. Містобудівна ситуація

Ділянка знаходиться у місті Ржищеві Київської області, поруч з історичною пам'яткою Іван-гора, на пагорбах поблизу Дніпра, вздовж вулиці Наддніпрянської, на вільній від забудови території. Відмітки висот – 136 м – 130 м. Площа ділянки - 1,4 Га.

Рис. 3.2.1. Будівля музею в містобудівному середовищі

Ділянка розташована вздовж популярного туристичного зеленого маршруту, що з'єднує ключові історико-культурні об'єкти з центральною частиною міста. Територія характеризується значним рівнем природного озеленення, мальовничими краєвидами на долину річки Дніпро та навколишні схили. У безпосередній близькості знаходяться об'єкти історико-культурної спадщини, а також відомі археологічні локації, де були зафіксовані знахідки періоду трипільської культури та Київської Русі. Такий контекст створює сприятливі передумови для формування музейного простору, інтегрованого як у природне, так і в історичне середовище.

3. Транспорт, як потенціал розвитку

Рис. 3.2.2. Транспортні можливості Ржищівської громади [8]

По вулиці не ходить громадський транспорт, найближча зупинка знаходиться в радіусі 1 км від ділянки. До найближчої дороги, по якій проходить лінія міського транспорту – 500 м. У перспективі можливе продовження існуючих маршрутів або впровадження муніципального транспорту для покращення доступності об'єкта.

Місто Ржищів має розвинену транспортну інфраструктуру, що забезпечує зручне сполучення з іншими регіонами. Відстань до Києва становить приблизно 80 км, що робить місто доступним як для туристів, так і для науковців, зацікавлених у дослідженні трипільської спадщини. Незважаючи на відсутність залізничного сполучення, автомобільні маршрути (зокрема траса Н01) забезпечують легкий доступ до міста. Також у місті функціонує річковий порт, який потенційно може використовуватись у туристичних цілях як альтернативний засіб транспорту в теплу пору року.

Загалом, ділянка має значний потенціал для створення культурно-просвітницького комплексу, що поєднує функції музею, рекреаційного простору та науково-дослідного центру. Її розташування у зоні перетину природних і історичних ландшафтів дозволяє забезпечити не лише змістовне наповнення об'єкта, але й його високу привабливість для широкого кола відвідувачів.

3.3. Опис генерального плану

3.3.1. Функціональне зонування території

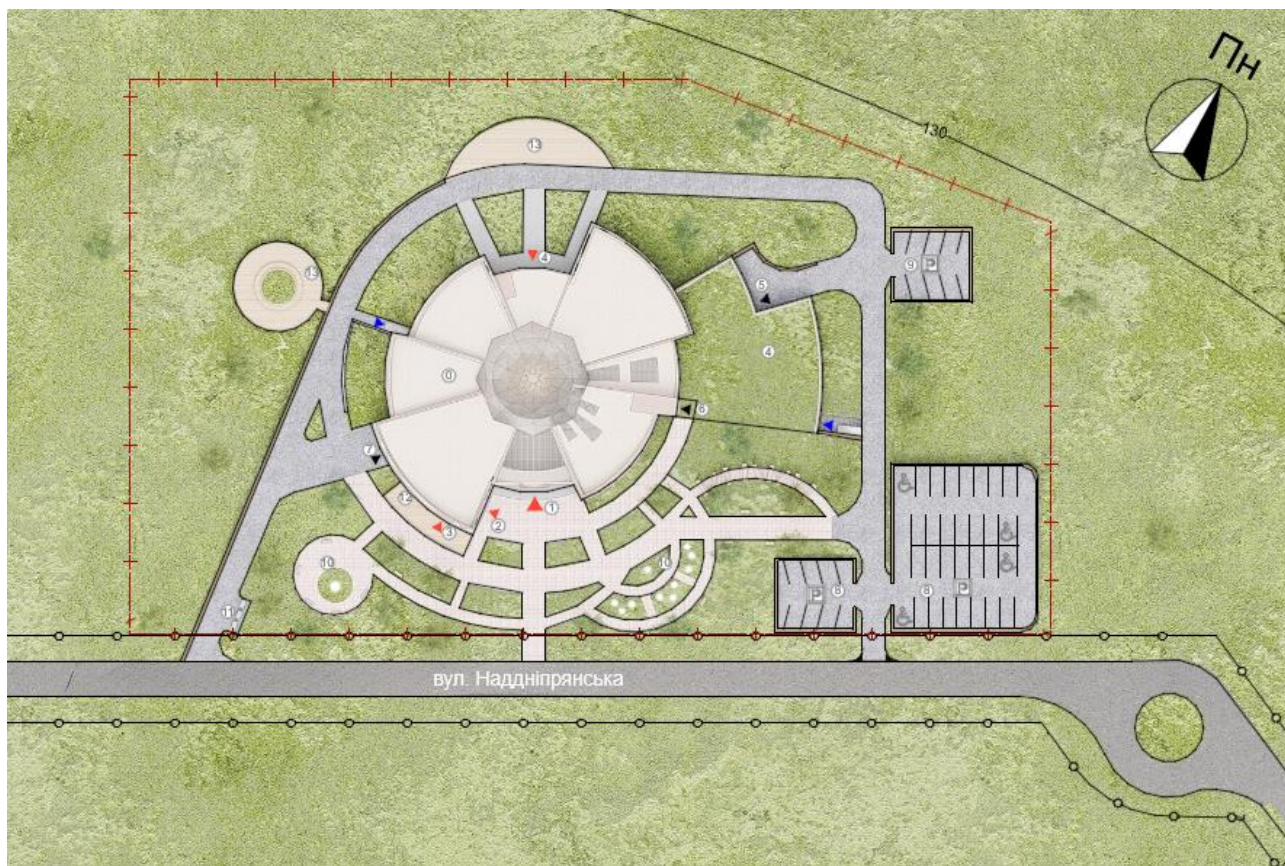

Рис. 3.3.1. Генеральний план

Під час формування генерального плану враховано нормативні вимоги щодо санітарно-захисних зон [12] «Планування та забудова територій». Межа санітарно-захисної зони до водойми – 50м.

Генеральний план території умовно поділяється на кілька функціональних зон:

1. Зона забудови

Основна зона, в якій розташована будівля музею, знаходиться в центральній частині ділянки. Такий підхід дозволяє забезпечити рівновіддаленість від меж території, що сприяє візуальному балансу та рівномірному розміщенню підходів і прогулянкових маршрутів. Архітектурне планування забезпечує наскрізний прохід через будівлю — від одного входу до іншого, що дозволяє формувати логічну послідовність переміщення відвідувачів і посилює просторову динаміку об'єкта.

2. Прогулянкова зона

Паркінг та головний вхід об'єднує зона відкритої експозиції, де між циркульними доріжками розміщуються реконструкції трипільських жител та тематичні арт-об'єкти. З іншого боку від головного входу знаходиться літня тераса кафе. З західної сторони музею є пішохідний прогулянковий маршрут, що простягається між двома входами: верхнім — основним, і нижнім — завершенням експозиційного маршруту. Ближче до нижнього входу, знаходиться ряд відкритих дерев'яних оглядових майданчиків, звідки відкривається вид на Іван-гору та Дніпро. В окремих місцях передбачено зони для відпочинку, обладнані лавами, декоративними елементами й місцями для фотографування. Конструктивно доріжки мають антикорозійний захист та антиковзке покриття, що дозволяє їхню безпечну експлуатацію в різних погодних умовах.

3. Господарська зона

Розташована ізольовано від маршрутів відвідувачів, переважно в західній частині ділянки. Вона включає:

технічний проїзд;

майданчик для тимчасового зберігання відходів;

під'їзди до завантажувального входу кафе;

4. Вхідна група та зонування обслуговування відвідувачів

Головний вхід до музею розташовано з південного боку та сполучено із зоною парковки для відвідувачів, яка проектується з урахуванням потреб маломобільних груп населення [12]. У цій же зоні з західної сторони передбачено доступ до кафетерію, який має окремий літній вихід на терасу, облаштовану як місце короточасного відпочинку. Тераса частково затінена існуючими деревами та має візуальний контакт з відкритою експозиційною частиною.

3.3.2. Рух пішоходів і транспорту

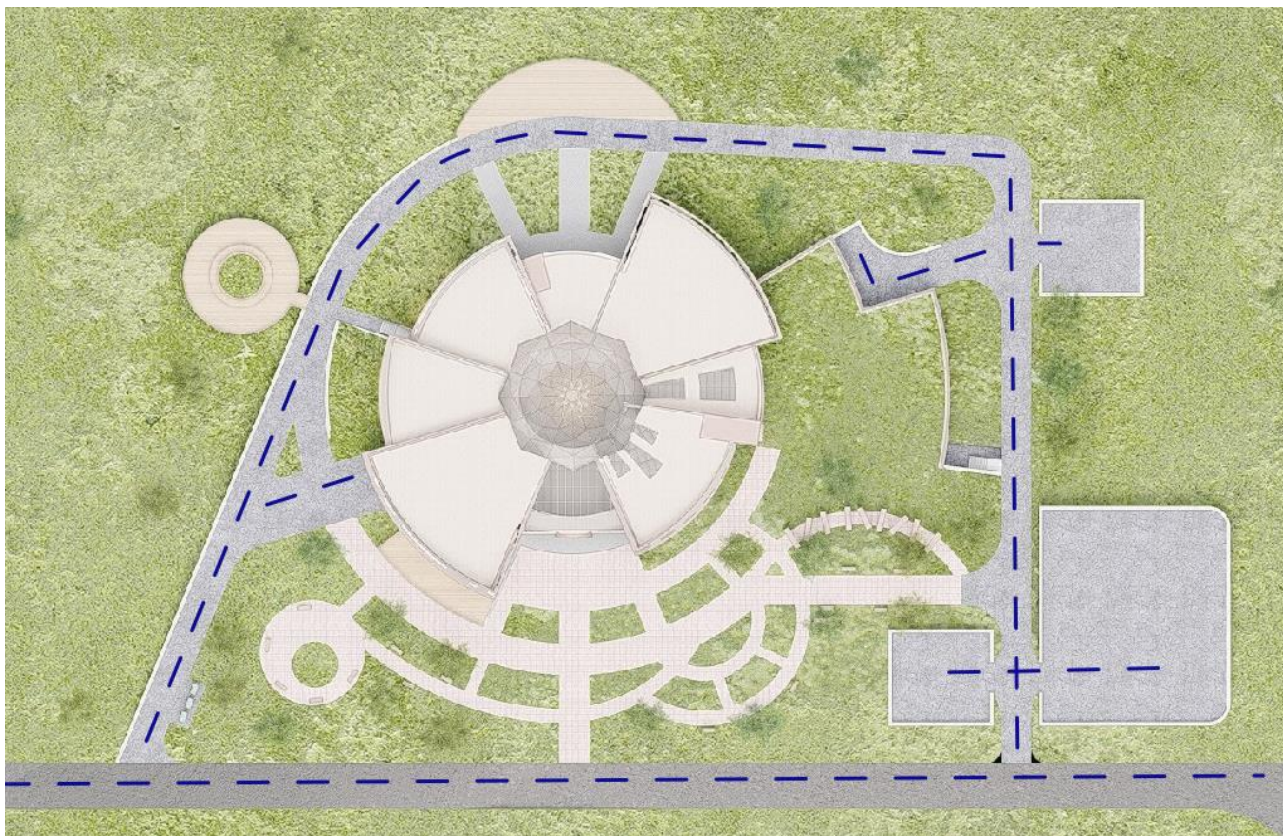

Рис. 3.3.2. Схема руху транспорту

В'їзд на територію здійснюється з вулиці Наддніпрянської.

Пожежний об'їзд шириною 5 м організовано по периметру будівлі з дотриманням нормованого мінімального радіуса розвороту 6 м, згідно з ДБН В.1.1-7:2016. Його конфігурація забезпечує безперешкодний доступ пожежно-рятувальної техніки до всіх фасадів споруди.

Обслуговувальний проїзд частково суміщений з пожежним об'їздом. Він забезпечує:

- доступ вантажного транспорту до зони завантаження фондосховищ;
- підвезення продукції до складів кафетерію;
- тимчасове зупинення або маневрування техніки на розворотних майданчиках (радіуси розвороту — не менше 6 м).

Парковка для персоналу розміщена в тильній частині ділянки, на віддалі від головної зони входу та активного руху відвідувачів. Вона частково інтегрована в господарську зону та також має сполучення з пожежним об'їздом.

Парковка для відвідувачів — організована в безпосередній близькості до головного пішохідного входу в музей. Кількість машиномісць складає 42 місця, з яких 5 — для людей з інвалідністю. Розрахунок складався з урахуванням очікуваної відвідуваності та вимог ДБН В.2.2-17:2006 «Будівлі і споруди. Заклади культури».

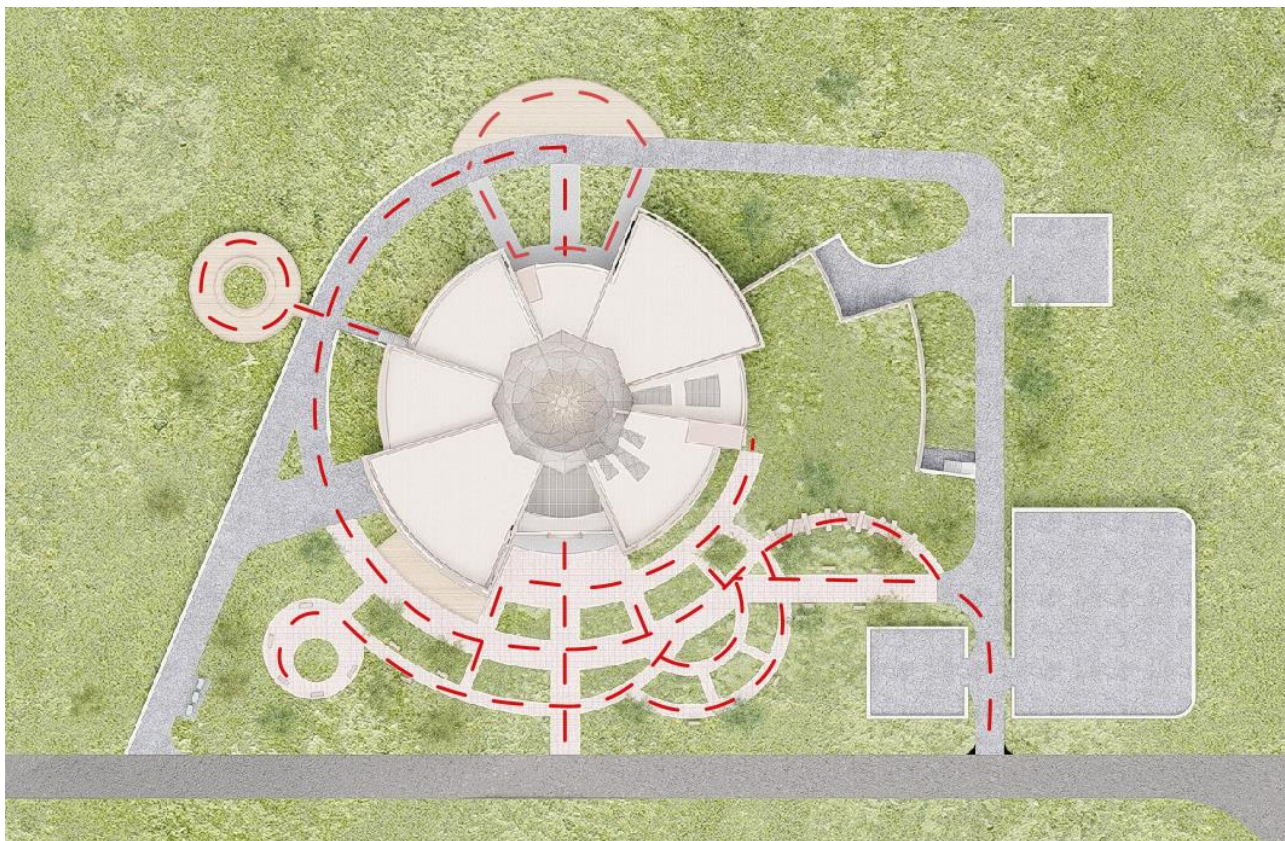

Рис. 3.3.3. Схема руху пішоходів

Пішохідна мережа спроектована таким чином, щоб максимально інтегрувати її у відкриту експозиційну зону та природний ландшафт території.

Головний вхід до будівлі — винятково пішохідний. Простір перед входом спроектований як зона очікування, включає елементи благоустрою та озеленення.

Звивисті пішохідні доріжки проводять відвідувачів від відкритої експозиції до оглядових майданчиків, де можна насолодитись краєвидами. Також, над приміщеннями фондосховищ, передбачені зелені дахи, що створюють додатковий простір для прогулянок та виконують функцію тераси.

Усі пішохідні маршрути спроектовано з урахуванням інклюзивності: пандуси, плавні ухили та тактильні індикатори передбачені відповідно до ДБН В.2.2-40:2018 «Інклюзивність будівель і споруд».

3.3.3. Техніко-економічні показники генерального плану

Площа території – $10400 \text{ м}^2 = 100\%$

Площа забудови – $2500 \text{ м}^2 = 24\%$

Площа озеленення – $4184 \text{ м}^2 = 40\%$

Площа мощених ділянок – $3716 \text{ м}^2 = 35\%$

4. АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНЕ РІШЕННЯ

4.1. Художня концепція будівлі

Архітектурна концепція проєктованого музею трипільської культури базується на прагненні відтворити просторово-смыслову символіку життя трипільської цивілізації, створивши для відвідувача не лише виставковий простір, а цілісне занурення в архаїчний світ трипільців.

Принципове планувальне рішення музею відсилає до характерної для трипільських поселень структури кола або спіралеподібної системи забудови, яка визначала розміщення жител у давніх протомістах. У зв'язку з цим експозиційні зали розміщені по колу, формуючи єдиний спіралеподібний маршрут, що поступово веде відвідувача вниз по схилу, вглиб простору та умовно – у глибину часу. Така конфігурація дозволяє створити безперервну наративну подорож, яка уособлює як міфологічне коло життя, так і структуру давнього поселення.

Рис. 4.1.1. Реконструкція Майданецького поселення трипільців (IV тис. до н. е.)

У центральній частині будівлі проєктовано атриум, що символічно виконує роль “Дерева життя” — сакрального елемента багатьох первісних світоглядних систем, зокрема й трипільської. Цей простір організовує

вертикальні й горизонтальні взаємозв'язки між рівнями будівлі та є своєю рідною архітектурною віссю, навколо якої вибудовується як композиція будівлі, так і внутрішній експозиційний сценарій.

У формуванні архітектурного образу будівлі враховано світоглядну модель трипільського суспільства, де природа відігравала провідну роль. З огляду на це, проєктом передбачено максимальну інтеграцію будівлі в ландшафт: частина конструкції занурена в схил, використано зелені дахи, що сприяє як екологічній рівновазі, так і формуванню зв'язку між архітектурою й природним середовищем.

Фасадна система вирішена із застосуванням натуральних матеріалів:

Дерев'яні панелі змінної ширини, що підкреслюють вертикальну пластику фасаду, поєднуються з фіброцементними плитами з текстурою каменю, які відтворюють грубу фактуру випаленої глини.

Візуальне рішення кольору фасадів витримане в теракотово-земляних відтінках, що символізують глину — основний матеріал матеріальної культури трипільців, зокрема у виготовленні кераміки.

Рис. 4.1.2. Трипільські символи та кераміка

На фасадах також застосовано декоративне оздоблення у вигляді стилізованих трипільських символів — орнаментальних мотивів, що виступали формою символічної комунікації у культурі цього народу. Їх вписано у структуру панелей як рельєфну ліпнину, що надає фасадам семантичної глибини.

Особлива увага приділена входу до будівлі, який трактовано не лише як функціональний, а й як сакралізований архітектурний елемент. Згідно з археологічними даними, трипільці надавали житлу ознак живої істоти:

виготовляли моделі будинків із вираженими антропоморфними або зооморфними рисами — зокрема, додаванням «рогів» чи виступів. Відповідно, головний вхід до музею акцентований архітектурним рішенням із піднятими вгору крайніми кутами, що формують своєрідну «архітектурну голову» з висунутою формою, перегукуючись із зооморфними макетами трипільських домівок.

Рис. 4.1.3. Модель трипільського будинку

Ці архітектурні елементи не лише збагачують візуальний образ будівлі, а й посилюють її семантичне навантаження, підкреслюючи сакральне ставлення трипільців до побутового простору.

Таким чином, архітектурне рішення музею трипільської культури є результатом синтезу історико-археологічного аналізу, символічного прочитання матеріальної культури трипільців і сучасних підходів до створення культурних просторів, що спрямовані на формування глибокого культурного досвіду та емоційного занурення в історичну епоху.

Рис. 4.1.4. Головний фасад

4.2. Функціональне зонування будівлі

Музей розрахований на 200 відвідувачів і передбачає такі функціональні зони: вхідна група, експозиційна зона, культурно-просвітницька зона, кафетерій, адміністративні приміщення, приміщення фондосховищ та укриття.

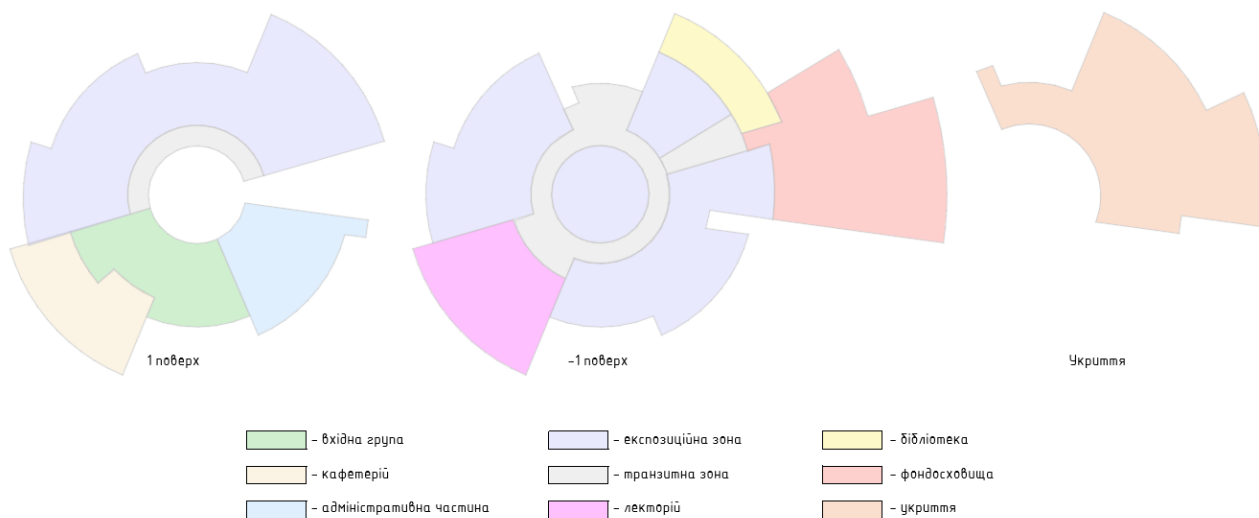

Рис 4.2.1. Функціональне зонування

Вхідна група розміщена на верхньому рівні і має вигляд відкритого простору із просторим вестибюлем, що виконує роль центрального вузла розподілу потоків. Завдяки відкритості вестибюля та візуальному зв'язку з центральним атриумом, уже з порогу створюється перше враження просторової глибини та включення в експозицію. Це відповідає сучасним принципам музейного проектування, згідно з якими вхід має формувати перше емоційне занурення у середовище культури.

У вестибюльній зоні розташовані: стійка реєстрації / каса, гардероб, екскурсійне бюро, які виконані як єдиний інформаційний острів, що дозволяє оптимізувати організацію потоків і забезпечити компактність обслуговування відвідувачів.

З вестибюля також відбувається прямий перехід:

- до кафетерію з літньою терасою
- до адміністративного блоку, який функціонально відокремлений, але водночас має зручний зв'язок з публічними зонами.

Важливим елементом є пандус, що забезпечує інклюзивний перехід між вхідною групою та експозиційною частиною. Його ухил становить 10° , що відповідає ДБН В.2.2-40:2018 щодо доступності споруд для маломобільних груп населення.

Експозиційна частина

Основні експозиційні зали розміщено у вигляді спіралеподібного маршруту. Перехід між залами реалізовано через пандуси з невеликим ухилом, що забезпечують безбар'єрне переміщення.

Експозиційний блок включає:

- зали постійної експозиції (розміщені по контуру спіралі),
- залу інтерактивних інсталяцій (вставний блок в основний маршрут, забезпечує різноманітність досвіду),
- кіно-лекторій (зала для мультимедійних презентацій, освітніх програм),
- зала тимчасової експозиції, що розташована ближче до виходу, забезпечуючи незалежну роботу.

Променеве природне освітлення здійснюється переважно через атриум, що розташований у центрі композиції та забезпечує м'яке верхнє освітлення експозиційних просторів. Така організація покращує орієнтацію в просторі та створює сприятливі умови для експонування предметів культури, водночас не допускаючи прямого сонячного світла.

Вертикальні зв'язки та евакуація

На протилежних кінцях будівлі передбачено два основні сходові вузли:

Один слугує як основний шлях евакуації згідно з ДБН В.1.1-7:2016, з виходом на перший евакуаційний вихід, а також слугує переходом до укриття.

Другий також веде до укриття, окрім того з'єднує фондосховище з адміністрацією.

Завершення маршруту

Після завершення основної експозиції маршрут виходить до центрального атриуму, де передбачено вихід до зовнішньої експозиційної території, органічне продовження теми музею в ландшафті.

Поруч з виходом також розташовано приміщення для майстер-класів та перехідний коридор до бібліотеки та читального залу, які є частиною освітньої функції музею.

Цей самий коридор забезпечує службовий зв'язок між фондосховищами та експозиційною зоною, що дозволяє здійснювати транспортування експонатів без порушення основного потоку відвідувачів. Його ширина відповідає технічним вимогам для переміщення великогабаритних предметів (не менше 1,5 м, згідно з ДБН В.2.2-3:2014).

Фондосховища та адміністрація

Вхід в фондосховище — для прийому та розвантаження експонатів із зонованим доступом, що відповідає вимогам пожежної та фізичної безпеки.

Фондосховища вертикально зв'язані з адміністративними приміщеннями через внутрішні службові сходи, що забезпечують окрему логістику збереження, інвентаризації та реставраційних процесів.

4.3. Техніко-економічні показники будівлі

Загальна площа 1 поверху = 1224 м² - 33,2%

Загальна площа -1 поверху = 1916 м² - 51,9%

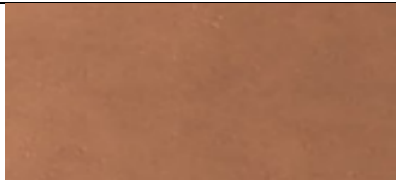

Загальна площа укриття = 546 м² - 14,8%

Загальна площа будівлі = 3686 м² – 100%

5. ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРУ

Таблиця 1.

Специфікація матеріалів та декору

№	Назва	Матеріал	Колір	Вид покриття
1	Підлога експозиційної зони	Наливна мікроцементна підлога		Матове
2	Підлога транзитної зони	Наливна мікроцементна підлога		Матове
3	Стіни експозиційних залів	Глиняна штукатурка		Матове
4	Засклення атриуму	Скло		Глянцеве
5	Атриумні балки	Метал		Глянцеве
6	Скління вікон	Скло		Глянцеве
7	Покриття горщиків з квітами	Дерев'яне покриття		Матове

8	Перегородка пандусів	скло		Глянцеве
9	Колони	Глиняна штукатурка		Матове
10	Дверні панелі	Дерев'яні панелі		Глянцеве
11	Скляні дверні вставки	Скло		Глянцеве
12	Лави для сидіння	Дерев'яне покриття		Матове

5.1. Особливості розгортання функціональних процесів

Атріум виконує низку важливих функцій: просторова організація – він виконує роль центру тяжіння, навігаційна – спрощує сприйняття простору будівлі, соціальна взаємодія – стає місцем зустрічі, зупинки, споглядання та фінальна функція – забезпечення освітленням експозиційних площ.

Умовно простір атриуму можна поділити на кілька взаємопов'язаних функціональних зон, кожна з яких виконує окрему роль у формуванні просторового та емоційного досвіду відвідувачів.

Центральною композиційною віссю виступає вертикальний скляний об'єм, у якому розміщений визначний експонат — символічне «дерево життя». Цей об'єкт виконує роль головного смислового ядра інтер'єру, візуально та символічно організовуючи простір навколо себе. За рахунок природного

освітлення, що потрапляє з верхнього світлового ліхтаря, створюється постійна зміна світлотіні, яка додає емоційної виразності та посилює сприйняття.

Навколо центрального елемента розміщується рекреаційна зона з лавами, що організована концентрично. Ця зона призначена для короткотривалого перебування відвідувачів — відпочинку, споглядання центрального об'єкта, очікування екскурсії або завершення візиту. Деякі з лав оснащені невеликими столиками для зручності відвідувачів, зокрема літніх людей або сімей з дітьми.

Далі простір атріуму переходить у широкий оглядовий периметр, який забезпечує плавний та безбар'єрний рух відвідувачів навколо атріуму. Ця зона виконує навігаційну функцію, даючи змогу безперешкодно обійти центральний об'єм, а також сполучає атріум із суміжними функціональними блоками — експозиційною залою, інформаційними стендами, зоною майстер-класів тощо.

Окрім того, на періоди тимчасових виставок передбачається інтеграція зони змінної експозиції, що розміщується по периферії атріуму. Тут будуть встановлені переносні стенди, цифрові екрани або вітрини з тимчасовими матеріалами, які доповнюють основну експозицію. Така зона дозволяє оперативно оновлювати наповнення простору відповідно до актуальних подій, виставок або освітніх програм.

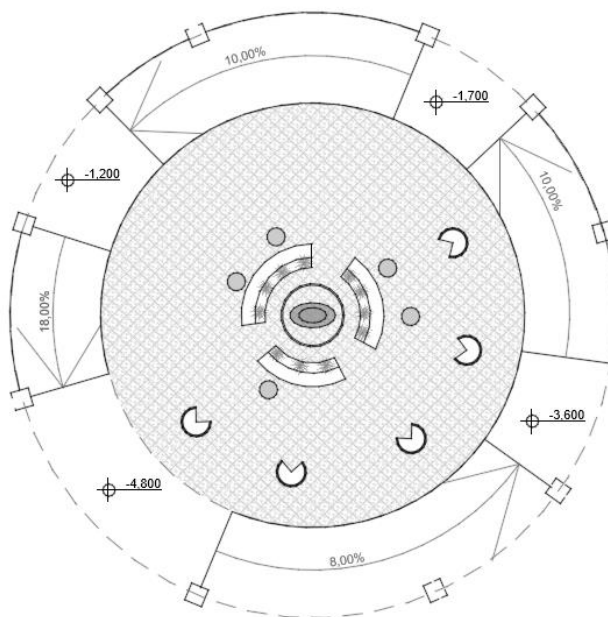

Рис. 5.1.1. План меблювання інтер'єру атріуму

5.2. Об'ємно-просторові властивості архітектурної форми

Центральним елементом об'ємно-просторової композиції атриуму є вертикальний світловий об'єм, що прорізає перекриття кількох рівнів. Завдяки цьому формується вертикальна домінанта, яка візуально «стягує» простір з різних боків та підсилює відчуття висоти, відкритості й легкості. У центрі цього об'єму розміщується експозиційний об'єкт, що виконує роль сакрального та композиційного центру. Його присутність додає простору смислової глибини та сприяє асоціативному зануренню у світ давньої трипільської культури.

Просторове вирішення простору базується на циркульній структурі, що сприяє легкій орієнтації в просторі.

Кольорова гамма відсилає до трипільських мотивів, та зв'язку з природою. Штукатурка теракотового та кремово-бежевого кольорів, світлі текстури каменю та дерева створюють тепле, тактильно приємне середовище.

Пластика внутрішніх поверхонь (стіни, підлога, меблі) орієнтована на плавні лінії, без різких геометричних акцентів, що створює відчуття органічного, природного простору. Такий підхід сприяє відпочинку, спогляданню, спонукає до неквапливого занурення у простір музею.

Рис. 5.2.1. Перспектива інтер'єру

5.3. Способи узгодження окремих елементів середовища

Основним прийомом узгодження елементів атріуму є концентрична композиція, яка задається розташуванням «дерева життя» в центрі. Навколо нього формуються зони з лавами, проходами, оглядовими точками та пішохідними маршрутам. Така конфігурація дозволяє об'єднати розрізнені функціональні елементи в єдиний образ. Радіальні лінії меблів, доріжок та освітлення підтримують ритм плану та підсилюють візуальний центр.

Кольорова стриманість сприяє збереженню акценту на центральному об'єкті та сприйняттю експозиції без візуального перевантаження. Проте, однорідність кольорів розбавляється орнаментальними візерунками, нанесеними на деякі елементи меблів.

5.4. Характеристика елементів обладнання та благоустрою

Центральним композиційним елементом є «Трипільська мадонна» — експозиційна скульптура під скляним ліхтарем, що символізує природний і культурний центр. Його обрамлює зона відпочинку з дерев'яними лавами округлої форми, доповненими мобільними столиками.

Матеріали підібрані з урахуванням довговічності, екологічності та концепції проєкту. Поверхня підлоги виконана з керамограніту у теракотових і піщаних відтінках з елементами трипільського орнаменту. Освітлення реалізовано у вигляді природного світла з ліхтаря та теплих розсіяних світильників, інтегрованих у підлогу та стіни.

Додаткове озеленення представлено вбудованими та мобільними кашпо, що посилюють відчуття єдності з природою.

5.5. Характеристика засобів візуальної комунікації

Усі інформативні елементи — вказівники, таблички з назвами зон, а також тематичні написи — виконані у стилі, що наслідує трипільську пластику. Вони розміщені на спеціальних носіях-табличках, форма яких відсилає до глиняних макетів трипільських хат із піднятим «рогатим» дахом. Ці таблички мають м'яко заокруглені краї та скульптурну форму, що нагадує зліплену з глини поверхню, з фактурним оздобленням. Матеріалом обрано композит на основі фібробетону

з домішками натуральної глини, що дозволяє передати «ручну» пластику та водночас забезпечує довговічність.

Особлива увага приділена входу до атріуму та переходу в експозиційні зали — тут встановлюються основні інформаційні стели з мапою простору, стилізовані під глиняні стовпи.

5.6. Колористичне та світло-технічне рішення

Кольори підтримують основну концепцію -відсилають до глиняної кераміки та вказують на природну гармонію, що так цінувалась трипільцями. Тому використовуються натуральні кольори, з природніми текстурами. Стіни в більшості бежеві, з вказівниками та візерунками теракотового кольору. Колони оздоблені різьбленням, таким як на багатьох скульптурах на іван горі. Це допомагає будівлі не розривати вже існуючий простір, а доповнювати його.

Атріум забезпечує приміщення денним світлом, тому увімкнення додаткових світильників, передбачається лише в разі потреби спеціального освітлення експонатів, в основному знизу вгору.

Центральну воронку атріуму освітлено LED стрічками, які тягнуться до верху, та ніби розповзаються по його периметру.

5.7. Способи досягнення ергономічної відповідності

Простір атріуму спроектований як відкрита комунікаційно-експозиційна зона, що передбачає перебування як індивідуальних відвідувачів, так і організованих груп. Центральна частина, в якій розташовано символічне «Дерево життя», має лави з можливістю вільного доступу з усіх боків. Висота сидінь 450 мм та їхня глибина 450 мм відповідають стандартам та забезпечують зручність для користувачів різного віку. Вільні проходи між лавами та іншими елементами складають не менше 1200 мм, що відповідає нормам безпеки та доступності для маломобільних груп населення.

Ширина основних маршрутів навколо атріумної зони становить не менше 1,8 м, що дозволяє комфортне двостороннє пересування людей, у тому числі з дитячими візками чи інвалідними колясками. Поверхня підлоги має неслизьке

матове покриття з мінімальним опором коченню, що є важливою умовою для ергономічної безпеки.

Світлове середовище також відіграє значну роль у створенні ергономічного простору. Рівномірне денне освітлення через атріумну трубу, доповнене м'яким штучним підсвічуванням, запобігає зоровому перевантаженню. Колірна гама, витримана у теплих природних тонах, сприяє психоемоційному комфорту відвідувачів.

Інформаційні таблички розміщуються на висоті 1200–1500 мм від рівня підлоги, що відповідає зоні комфортного зчитування зору, а також передбачено дублювання інформації шрифтом Брайля, згідно з рекомендаціями ДБН В.2.2-40:2018.

Висновки: Інтер'єр атріумного простору музею трипільської культури формує ключову атмосферну й концептуальну вісь всього об'єкта. Завдяки інтеграції символічних елементів, природних матеріалів та обдуманого зонування, інтер'єр виконує не лише функцію просторової орієнтації, а й занурює відвідувачів у цілісний культурний наратив. Рациональне планування, ергономічна відповідність, зручні маршрути руху, сприятливе світлове середовище та впізнавані візуальні маркери забезпечують комфорт, доступність і високий рівень естетичної якості простору. Атріум виступає не лише світловим і функціональним ядром музею, а й місцем соціальної взаємодії, споглядання та зосередження.

6. КОНСТРУКТИВНІ РІШЕННЯ

У проєкті музею застосовано каркасно-монолітну конструктивну систему. Вона якнайкраще дозволяє втілити задум інтеграції будівлі в ландшафт, з перепадчастими висотами кожного блоку.

Висота поверхів (від підлоги до стелі) перелічені за годинниковою стрілкою, від найвищого:

1 поверх:

Адміністративний блок – 4 м

Вхідна група – 3,5 м

Кафетерій – 4,5 м

1 блок 1 Експозиції – 5 м

2 блок 1 експозиції – 4 м

2 експозиція – 3,5 м

-1 поверх:

Інтерактивна експозиція – 4 м

3 експозиція – 3 м

Кіно-лекторій – 5 м

Тимчасова експозиція, 2 вхідна група – 4 м

Приміщення для майстер-класів – 3 м

Фондосховища та лабораторії – 4 м

Укриття – 3 м

6.1. Фундаменти

У зв'язку зі складним рельєфом ділянки, зміною висот окремих блоків будівлі, а також прийнятою монолітно-каркасною конструктивною системою, проєктом передбачено застосування комбінованого типу фундаментів. Основу складають монолітні стрічкові фундаменти під несучими елементами каркасу, а також плитні або пальово-плитні конструкції в місцях значного навантаження (атріум, експозиційні зали). У зонах нерівномірної осадки та складного ґрунтового складу передбачено залучення буронабивних паль. Передбачено гідроізоляцію та систему дренажу, відповідно до нормативних вимог [11].

6.2. Стіни та перегородки

1. Зовнішні стіни (ненесучі, по каркасу)

Огороджувальні стіни проєктуються як багатошарові конструкції з ефективною теплоізоляцією та вентильованим фасадом. Несучу функцію виконує монолітний каркас будівлі, а стіни є заповненням каркасної сітки.

Шарова структура (ззовні всередину):

- Зовнішнє оздоблення у вигляді фіброцементних панелей з трипільськими орнаментами або дерев'яних панелей змінної ширини, що утворюють ритмічну композицію.

- Вентильований повітряний зазор для забезпечення дренажу вологи та вентиляції.

- Утеплювач – мінераловатні плити товщиною 150–200 мм.

- Гідро- та вітрозахисна паропроникна мембрана.

- Газобетонні блоки товщиною 250–300 мм, які формують жорстку, теплоізолюючу й зручну для монтажу стіну.

- Внутрішнє опорядження – тонкошарова штукатурка з декоративним фарбуванням.

2. Внутрішні капітальні перегородки

У зонах з підвищеними вимогами до звукоізоляції, безпеки та довговічності (лекторій, фондосховища, технічні приміщення), передбачено кладку з повнотілої силікатної або керамічної цегли.

Склад:

- Конструктивна частина – кладка з цегли товщиною 120 або 250 мм, залежно від розрахункового навантаження та звукоізоляційних вимог.

- Внутрішнє оздоблення – цементно-вапняна або гіпсова штукатурка з подальшим фарбуванням або плитковим облицюванням у вологих зонах.

3. Легкі перегородки (адміністративні та допоміжні зони)

У приміщеннях з меншою інтенсивністю навантаження (кафе, адміністрація, гардероби, санвузли) передбачаються легкі збірні гіпсокартонні перегородки на металокаркасі.

Склад:

- Обшивка з гіпсокартону з обох сторін (зазвичай подвійна – $2 \times 12,5$ мм).
- У середині – металевий профіль (ПП 50), закріплений до підлоги, стелі та стін.

- Звукоізоляційне наповнення – мінераловатні плити товщиною 50–75 мм.

Ці перегородки швидко монтуються, дозволяють інтегрувати інженерні мережі та мають добрі акустичні характеристики.

4. Скляні перегородки (в атріумі, кафе, відкритих зонах)

Для забезпечення прозорості, візуальної легкості та відкритості простору, застосовано скляні перегородки та вітрини.

Характеристики:

- багат шарове безпечне скло (триплекс) товщиною 8–12 мм.
- Алюмінієвий або нержавіючий профіль мінімального перерізу.

6.3. Перекриття

Міжповерхові перекриття

Тип: монолітні залізобетонні плити (200–250 мм), що опираються на монолітні ригелі та колони. Передбачено звукоізоляцію (плаваюча підлога, прошарки) у громадських приміщеннях.

Перекрыття над атріумом

Тип: сталевий просторовий каркас із застосуванням (триплекс або полікарбонат). Вбудоване динамічне ЛЕД-підсвічування, герметичні з'єднання, водовідвід.

Перекрыття над підвальними технічними приміщеннями

Тип: посилені монолітні залізобетонні плити (250–300 мм).

Покриття експлуатованих терас (зелені дахи)

Тип: інверсійна покрівля по монолітній плиті (250 мм).

Шари: гідроізоляція, утеплювач (XPS), дренаж, озеленення або декоративне покриття.

6.4. Покрівля

Основне покриття над експозиційними залами (неексплуатована покрівля)

Тип: інверсійна плоска покрівля.

Шари: монолітна залізобетонна плита, пароізоляція, утеплювач (XPS 100–150 мм), гідроізоляційна мембрана (ПВХ або ТПО), захисний шар (геотекстиль, гравій).

Зелені дахи (експлуатована покрівля, у т.ч. над блоком фондосховищ, бібліотеки)

Тип: інверсійна покрівля з озелененням.

Шари: гідроізоляція (двошарова, полімер-бітумна), утеплювач (XPS), дренажний шар, фільтрувальний шар, родючий ґрунт (15–25 см), рослинність (газон або трав'янисті багаторічники).

6.5. Декоративні фасадні елементи

Дерев'яні панелі з термодерева (ясен або модрина) на модульному каркасі, попередньо оброблені антисептиками та вогнебіозахистом.

Фіброцементні плити товщиною 10–12 мм із фактурною поверхнею під глину або камінь.

7. ІНЖЕНЕРНЕ ОБЛАДНАННЯ

Інженерне забезпечення музею Трипільської культури проєктовано з урахуванням його специфіки як громадського об'єкта з великими відкритими просторами (атріум), зоною постійного перебування людей, вимогами до збереження музейного мікроклімату та архітектурними особливостями багаторівневої будівлі.

7.1. Теплогазопостачання і вентиляція

Для забезпечення стабільного, ефективного та незалежного теплопостачання в проєкті передбачено автономну систему теплопостачання. Це рішення обумовлено потребою в надійному контролі температурного режиму в умовах музейного середовища, а також відсутністю гарантованого підключення до централізованої тепломережі в межах ділянки забудови.

Джерело тепла – окрема котельня, що працює на природному газі або альтернативному паливі. Обладнана сучасними енергозберігаючими котлами з автоматикою.

Тип системи – водяне опалення із зональним поділом на адміністративні, експозиційні, технічні й допоміжні зони.

Опалювальні прилади – використано комбінацію низькотемпературних радіаторів та системи теплої підлоги у зонах з підвищеним комфортом (вестибюль, частина експозиції, бібліотека, простір атріуму).

В атріумі та великих відкритих просторах реалізовано повітряно-теплове опалення через вентиляційні канали з функцією підігріву, що дозволяє підтримувати сталу температуру за значної висоти простору.

Рекуперація тепла – система оснащена теплообмінниками, які дозволяють використовувати частину тепла витяжного повітря для підігріву свіжого припливного.

7.2. Водопостачання, водовідведення і опалення

У проєкті музею передбачено підключення до існуючих централізованих систем водопостачання та водовідведення міста Ржищів. Таке рішення забезпечує надійне й безперебійне постачання холодної води для всіх функціональних зон будівлі, а також організоване відведення господарсько-побутових стоків.

Система подачі – розведення холодної води по вертикальних стояках до споживачів у санітарних вузлах, технічних приміщеннях, кафе, майстернях та господарських блоках.

Для забезпечення безперебійного тиску води на всіх рівнях передбачено насосну групу з резервуаром чистої води.

Джерело ГВП – локальні бойлери та теплообмінники, підключені до системи автономного теплопостачання.

Гаряча вода подається до санвузлів, кафе, частково – до побутових приміщень для персоналу.

Система каналізації – внутрішня система побудована як комбінована: самоплинна каналізація для господарсько-побутових стоків і напірна – у разі великої довжини або складного рельєфу.

Підключення – до централізованої міської каналізаційної мережі з урахуванням ухилів і допустимих навантажень.

У зоні кафе та господарського двору передбачено жировловлювачі перед подачею стічних вод у мережу, відповідно до санітарних норм.

У зонах майстерень і технічних приміщень, де можливе забруднення стоків, передбачені локальні очисні вузли.

8. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

8.1. Ресурсозбереження та використання альтернативних джерел енергії

Проект передбачає застосування низки інженерних та конструктивних рішень, спрямованих на зменшення споживання енергії та води:

Використання утепленої оболонки будівлі з високими показниками теплового опору (фасадна система з додатковою теплоізоляцією мінераловатними плитами, енергоефективне скління).

Встановлення систем автоматичного регулювання температурного режиму, в тому числі погодозалежних терморегуляторів та датчиків присутності у приміщеннях.

Застосування LED-освітлення у всіх приміщеннях і на території, що дозволяє суттєво зменшити енергоспоживання.

Використання водозберігаючої сантехніки (двоступеневі зливи, сенсорні змішувачі, аератори) в громадських санітарних вузлах.

З метою часткової енергонезалежності та зменшення вуглецевого сліду передбачено:

Встановлення сонячних панелей на плоских частинах покрівлі будівлі для часткового забезпечення власних потреб у електроенергії (освітлення спільних зон, живлення інженерних систем).

Інтеграція геліосистем для попереднього підігріву води у бойлерах гарячого водопостачання, що зменшує навантаження на систему теплопостачання.

Максимальне використання денного природного освітлення через атриум, що зменшує потребу в штучному освітленні протягом дня.

8.2. Шляхи руху пожежної машини

Для забезпечення належного доступу пожежної техніки до всіх функціональних частин будівлі, по периметру споруди запроєктовано повноцінний пожежний проїзд:

- ширина проїзду становить 5 метрів, що відповідає нормативам і дозволяє безпечний рух та маневрування пожежної техніки.

- проїзд охоплює усі сторони будівлі, забезпечуючи під'їзд до будь-якої частини фасаду, включаючи основні евакуаційні виходи, атриум, фондосховища та службові входи.
- радіуси поворотів на поворотних ділянках пожежного проїзду становлять не менше 6 метрів, що забезпечує можливість розвороту великогабаритної техніки (пожежних автоцистерн та автодрабин).

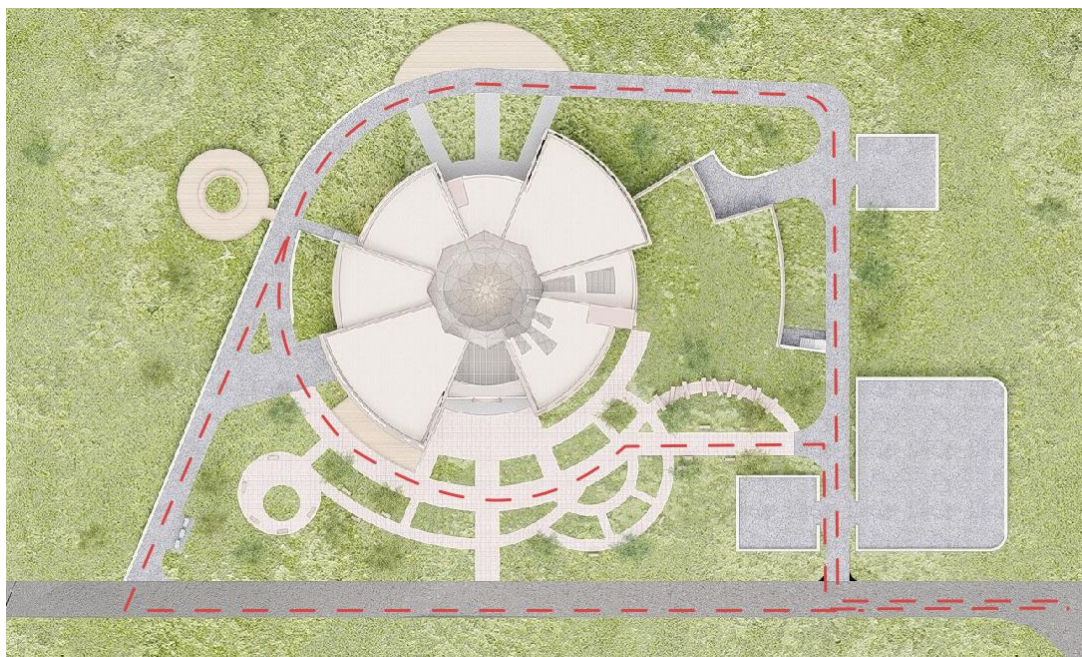

Рис. 8.2.1. Схема руху по пожежному об'їзду

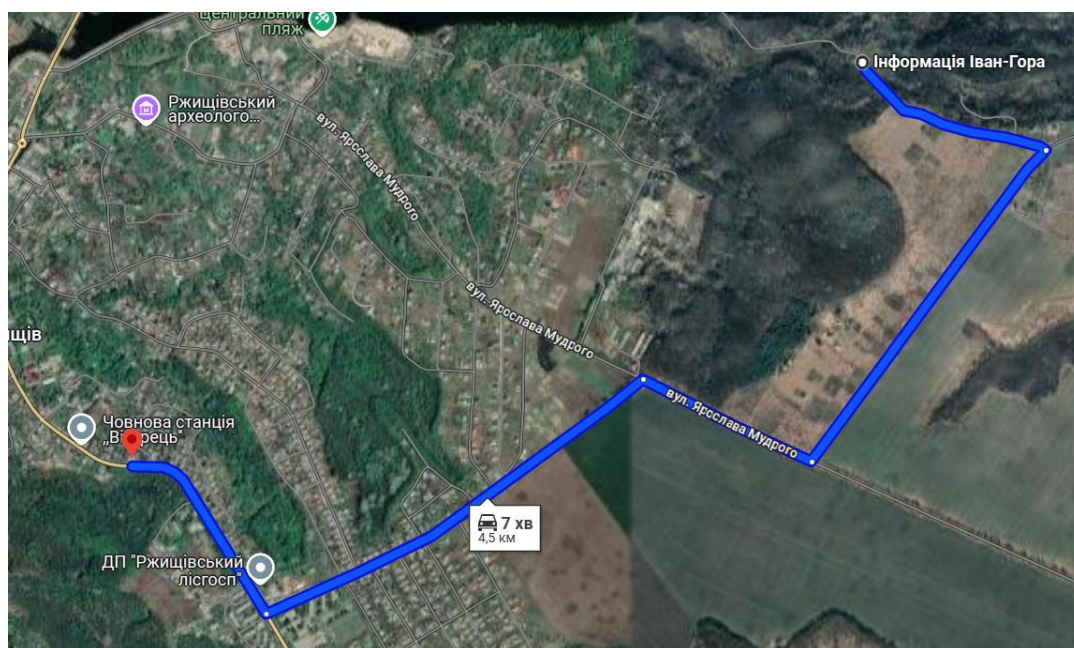

Рис. 8.2.2. Шлях від ділянки до пожежної частини

Найближча пожежна частина розташована на відстані приблизно 4,5 км від проєктованого об'єкта. Згідно з нормативами, це дозволяє забезпечити своєчасне прибуття рятувальних підрозділів, що є критично важливим для запобігання розповсюдженню пожежі у перші хвилини після загоряння.

8.3. Евакуація з усіх приміщень будівлі

Будівля має складну, але логічно організовану просторову структуру, що включає спіралеподібну форму основної експозиційної траєкторії, яка водночас є основним евакуаційним маршрутом

Кількість та розташування евакуаційних виходів

Основний вихід здійснюється через вестибюль, який має просторий хол із безперешкодним виходом назовні.

Додаткові виходи передбачені на протилежному кінці спіральної траєкторії (біля внутрішнього двору та атріуму) — що забезпечує двосторонню евакуацію на кожному рівні.

Шляхи евакуації

Основні евакуаційні маршрути проходять через пандуси, ухил яких не перевищує 10° , що забезпечує доступність для маломобільних груп населення.

Усі пандуси, коридори та дверні прорізи відповідають мінімальній нормативній ширині, а в місцях поворотів облаштовані розширення.

Евакуаційні шляхи позначені візуальними та світловими покажчиками, виконаними у відповідності до стандартів ISO 7010 та з дублюванням тактильних покажчиків (передусім у вестибюлі та біля входу до укриття).

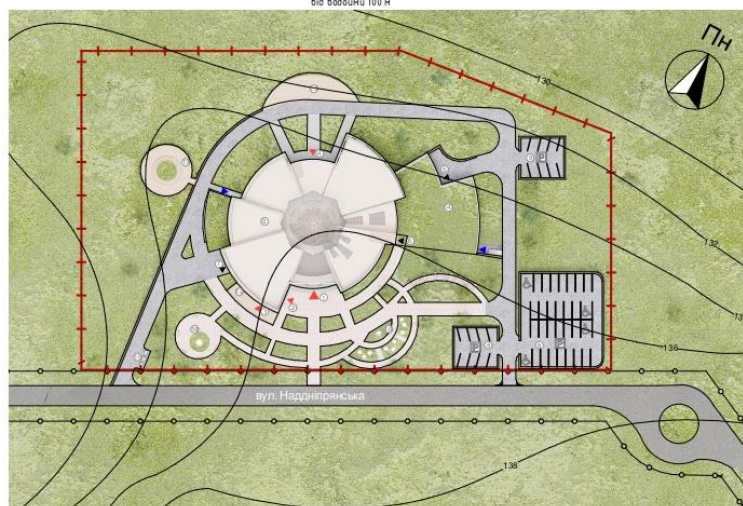
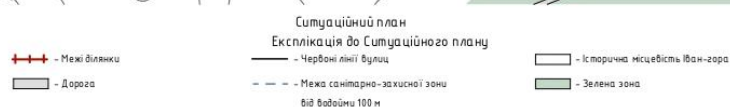
Внутрішнє укриття

У підвальному рівні розташоване укриття, яке за розрахунками площі відповідає розмірам музейного персоналу та максимальної кількості відвідувачів. Укриття має два виходи, систему вентиляції та автономне електроживлення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Топографічна карта України. Ржищів. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://uk-ua.topographic-map.com/map-3vp4s8/%D0%A0%D0%B6%D0%B8%D1%89%D0%B5%D0%B2/?center=49.97423%2C31.0776&zoom=17&overlay=0&base=4>
2. AD Classics: Solomon R. Guggenheim Museum / Frank Lloyd Wright [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.archdaily.com/60392/ad-classics-solomon-r-guggenheim-museum-frank-lloyd-wright>
3. Musée Atelier Audemars Piguet / BIG + ATELIER BRÜCKNER + CCHE [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.archdaily.com/938537/atelier-audemars-piguet-museum-big>
4. Н.С.Andersen Hus Museum / Kengo Kuma & Associates [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.archdaily.com/979082/hcandersen-hus-museum-kengo-kuma-and-associates>
5. Музей голодомору [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://holodomormuseum.org.ua/arkhitekturnyj-proekt-muzeiu/>
6. Вікіпедія. Ржищів. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A0%D0%B6%D0%B8%D1%89%D1%96%D0%B2>
7. Ржищівський археолого-краєзнавчий музей. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://muzeum-r.fitshi.com/?page_id=663&page=2
8. Ржищівська міська територіальна громада. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://rzhyshivska-gromada.gov.ua/prostorovij-analiz-rzhischivskoi-miskoi-ob%E2%80%99ednanoi-teritorialnoi-gromadi-20-17-16-10-11-2020/>
9. <https://wikimapia.org/16765820/uk/%D0%86%D0%B2%D0%B0%D0%BD-%D0%B3%D0%BE%D1%80%D0%B0>
10. Google карти. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.google.com/maps/@49.9739019,31.0767871,763m/data=!3m1!1e3?entry=tту&g_ep=EgoyMDI1MDUyOC4wIKXMDSoASAFQAw%3D%3D
11. ДБН В.2.1-10-2009 «Основи і фундаменти споруд»
12. ДБН Б. 2.2-12:2019 Планування та забудова територій.
13. ДБН В. 2.2-9:2018 Громадські будівлі та споруди.
14. ДБН В. 2.2-40:2018 Інклюзивність будівель і споруд
15. ДБН В. 2.3-5:2018 Вулиці та дороги населених пунктів
16. ДБН В. 2.5-23:2010 Інженерне обладнання будівель і споруд

Містобудівне рішення

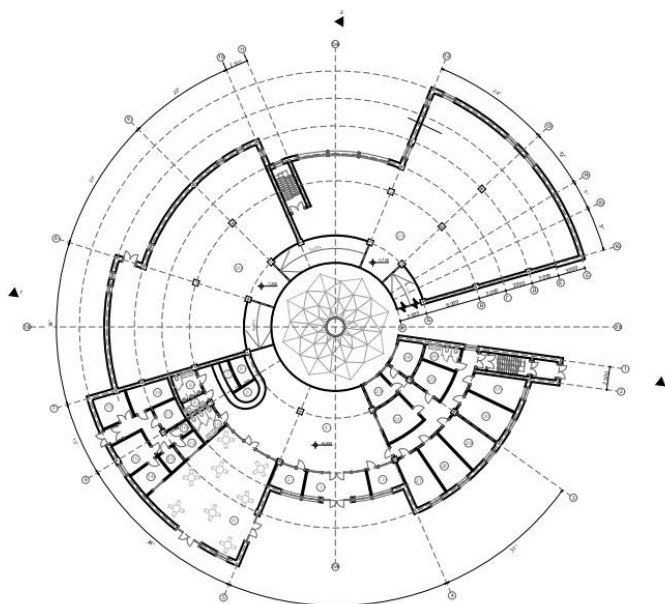
Експлікація до Генерального плану

- Межі ділянки
- Червоні лінії вулиць
- Входи для відвідувачів
- Входи для працівників
- Евакуаційні виходи
- Паркувальні місця
- Паркувальні місця для людей з інвалідністю
- Експонати відкритої експозиції
- Підпирні стінки доріжок
- 0 - Будівля музею
  - 1 - Головний вхід
  - 2 - Вхід до кафе
  - 3 - Вхід до літньої тераси кафе
  - 4 - Другий вхід до музею
  - 5 - Під'їзд до приміщень експонатів
  - 6 - Вхід до блоку адміністративної роботи
  - 7 - Під'їзд до складів кафе
  - 8 - Парковка для відвідувачів
  - 9 - Парковка для персоналу
  - 10 - Зони відкритої експозиції
  - 11 - Сніпелі ваки
  - 12 - Тераса кафе
  - 13 - Оалядвіні майданчики

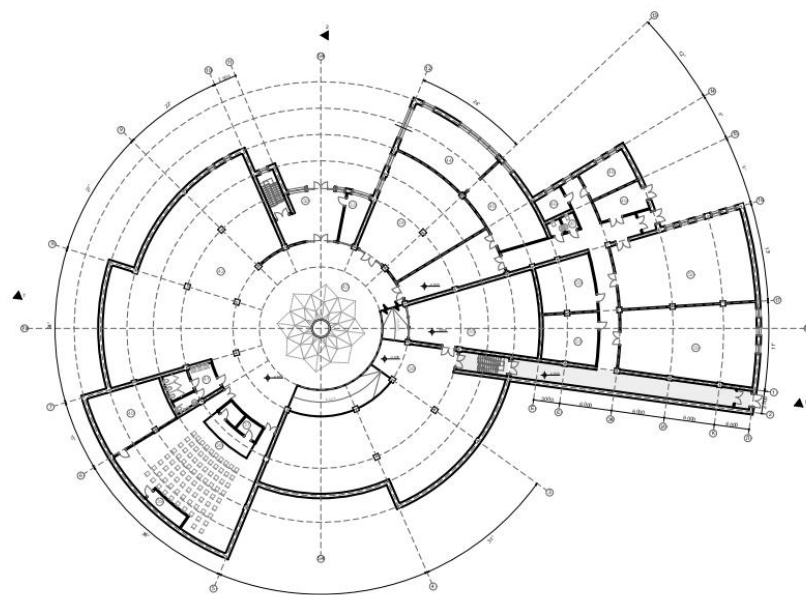
Генеральний план

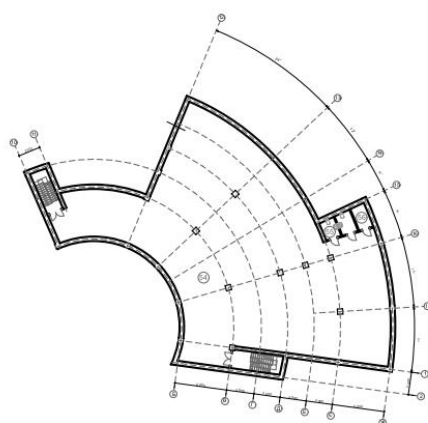
Плани поверхів

План 1-го поверху

План -1-го поверху

План укриття

Експлікація приміщень 1-го поверху

1 – Тамбур	12 кв. м
2 – Пост охорони	5,5 кв. м
3 – Сувенірна лавка	6 кв. м
4 – Вестибюль	14,0 кв. м
5 – Каса, інформаційна стійка	4, 5 кв. м
6 – Гардероб	14 кв. м
7 – Експериментальне бюро	4, 5 кв. м
8 – Чоловічий с/в	8 кв. м
9 – Жіночий с/в	8 кв. м
10 – С/в для людей з інвалідністю	4 кв. м
11 – Зала кафе	110 кв. м
12 – Мийна	6 кв. м
13 – Комора посуду	5 кв. м
14 – Роздавальня	7 кв. м
15 – Кухня	14 кв. м
16 – Підсобне приміщення	2 кв. м
17 – Кладова	6,5 кв. м
18 – Кімната персоналу	15 кв. м
19 – Склад	14 кв. м
20 – Експозиційна зала	307 кв. м
21 – Експозиційна зала	380 кв. м
22 – Директор	16 кв. м
23 – Канцелярія	8 кв. м
24 – Відділ кадрів	10 кв. м
25 – Бухгалтерія	11,5 кв. м
26 – С/в для персоналу	8,5 кв. м
27 – Освітньо-просвітницький відділ	18 кв. м
28 – Заступник директора з наукової роботи	18 кв. м
29 – Заступник директора з адміністративної роботи	18 кв. м
30 – Методичний кабінет	16 кв. м
31 – Науковий відділ	18 кв. м

Експлікація приміщень -1-го поверху

32 – Тамбур	27 кв. м
33 – Сувенірна лавка	9 кв. м
34 – Інтерактивна експозиція	100 кв. м
35 – Приміщення для майстер-класів	110 кв. м
36 – Експозиційна зала	270 кв. м
37 – Приміщення при естраді	10 кв. м
38 – Лекторії	160 кв. м
39 – Проекційна	8 кв. м
40 – Медіатека	50 кв. м
41 – С/в для відвідувачів	20 кв. м
42 – Зала тимчасових експозицій	305 кв. м
43 – Атріум	310 кв. м
44 – Читальна зала	60 кв. м
45 – Бібліотека	50 кв. м
46 – Кабінет завідуючого фондосховищем	8 кв. м
47 – С/в для персоналу	6 кв. м
48 – Фотолабораторія	20 кв. м
49 – Приймальня експонатів з ізолятором	20 кв. м
50 – Археологічна майстерня	35 кв. м
51 – Реставраційна майстерня	35 кв. м
52 – Фондосховище	135 кв. м
53 – Науково-експериментальна база	120 кв. м

Експлікація приміщень укриття

54 – Укриття	540 кв. м
55 – С/в	6 кв. м
56 – Комора	3 кв. м

Фасадні і конструктивні рішення

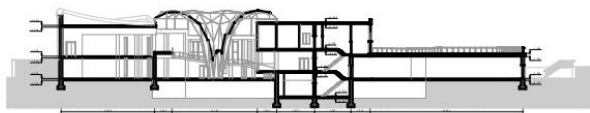
Фасад в осях Е-5/4-Л М 1:200

Фасад в осях Е-7/8-Е М 1:200

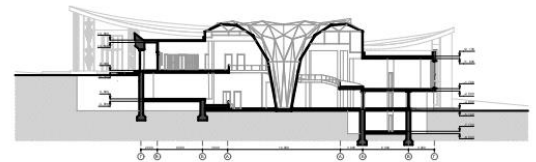

Фасад в осях Л-5/4-Е М 1:200

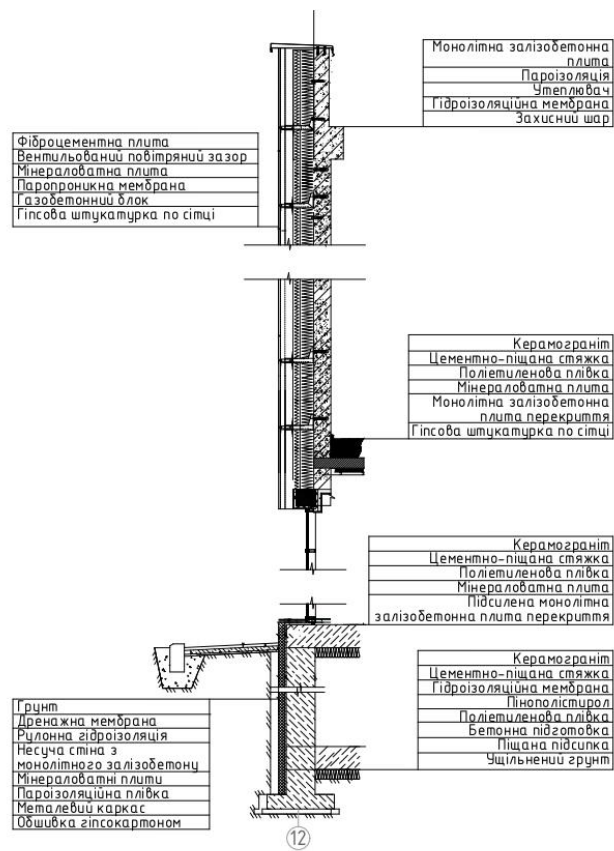
Фасад в осях Е-7/8-Е М 1:200

Розріз 1-1 М 1:200

Розріз 2-2 М 1:200

Розріз 3-3 М 1:15

Візуалізація об'єкту

Візуалізація об'єкту

Довідка перевірки на плагіат

Wed Jun 11 13:42:42 EEST 2025, Повололо Костянтин Михайлович, Київський національний університет будівництва і архітектури

Anti-Plagiarism (UA) v-15.281 Educational

The maximum coincidence with one document 7.0%

Dictionaries check: en_US, ru_RU, ua-UA. Errors in the documents: 12%

ID: 245069 Title: Музей трипільської культури у м. Ражцєві Київської області Added in a DB: 2025-06-11 Authors: Григорчук Катерина Олексіївна Heads: Сєдак О. І Consultants: Opponents:	Document		Sum coincidence on the DB	
	Symbols	Lexemes	Symbols	Lexemes
	49259	755	4309 (9%)	63 (8%)

Plagiarism sources

ID	Description	Plagiarism presence in the document	
		Symbols	Lexemes